

**Tuncer
CÜCENOĞLU**

Boyacı

**Mitos
Boyut**

TIYATRO / OYUN DİZİSİ 73

KİŞİLER

KADİR : 30 Yaşlarında. Boyacı.
 GÜL : 25 Yaşlarında. Karısı.
 MUSTAFA : 35 Yaşlarında.
 AHMET : 40 Yaşlarında. Doktor.
 HALİT : 60 Yaşlarında. Bir holdingin genel müdürü.
 NURTEN : 30 Yaşlarında. Oldukça alımlı bir kadın.
 TURGUT : 40 Yaşlarında. Ahmet'in doktor arkadaşı.
 TAHSİN : 50 Yaşlarında. Holding'in personel şefi.
 KADIN : 30 Yaşlarında.
 TETİKÇİ-POLİS : 30'ar yaşlarında. Aynı oyuncu tarafından canlandırılmaktadır.

YER: İstanbul.

ZAMAN: Günümüz.

MEVSİM: Yaz.

ÇEVRE DÜZENİ

Bir doktor muayenehanesi.

Bekleme odası. Koltuklar, sehpalar, saksılar, duvarda bir tablo. Balkona açılan kapı. Buradaki pencere caddeyi görmektedir.

Sekreter odası. Küçük bir masa, telefon, portmanto ve bir müzik seti.

Sekreter odasının yanında izleyicinin göremeyeceği mutfakta açılan kapı.

Diğer kapıdan da muayene odasına girilir. Oda'da bir hasta yatağı. Duvarda, gerektiğinde iki kişinin zor da olsa girip saklanabileceği gömme bir elbise dolabı. Ayrıca paravan, sağlıkla ilgili araç-gereç vb.

BİRİNCİ BÖLÜM

I

BİRİNCİ GÜN

Ahmet muayenehanede sinirli bir şekilde dolaşmaktadır. Zaman zaman saatine bakmakta, duyduğu bir ayak sesinden sonra salt kuduk kesilip kapı zili'nin çalınmasını beklemekte, çalınmadığını görünce de sinirli bekleyişini sürdürmektedir. Daha fazla dayanamaz, telefonu tuşlar.

AHMET Alo! Kızım, Turgut'u bağla! Ben Ahmet, Ahmet! Biraz çabuk tut elini. Alo! Ne gitmesi? Muayenehanedeyim. Nasıl gideyim? Senin boyacılar gelmedi ki? Hayır, gelmedi! Ne bileyim yahu! Güvenilir adamlardır dedin, tuttuk bunları. Nasıl sinirlenmeyeyim canım! Uçağı kaçıracağım. Şakanın sırası değil Turgut. Yarın sabah Berlin'de olmam gerekiyor. Daha eve gidip bavulumu alacağım. Biz senin gibi evli değiliz. Her şey hazırlop önmüzdde olmuyor oğlum! *(Kapı zili çalınır)* Dur! Belki de onlar!

(Ahmet kapıyı açar. İçeriye bir elinde ikili merdiven, diğer elinde bir kova, fırça ve diğer malzemelerle Kadir girer)

KADİR Doktor Bey?

AHMET Saat kaç?

KADİR *(Elindekileri bırakarak kolundaki saate bakar)* Üçü yirmi geçiyor.

AHMET Hayret! Benimki üçü on yedi geçiyor.

KADİR Biraz ileri gidiyor.

AHMET Yok yahu!

KADİR Boya dolu kovaya düştü geçenlerde.

AHMET Kapıyı kapat! İçeriye gir!

(Kadir kapıyı kapatıp içeriye girerken Ahmet telefona koşar.
Kadir'e duyurmanmaya çalışarak sessizce konuşur)

AHMET Geldi seninki! Valla pek gözüm tutmadı. Onu bunu bilmem, sorumlusu sensin bu işin. Bari arada bir uğral! Sekreterin izinli olması da cabası! Peki peki! Kalan parayı teslim etmezden önce yaptığı işi kesinlikle gör! Bak, sana güveniyorum Turgut. Bir hafta sonra görüşmek üzere. Hoşça kal! (Telefonu kapatır) Adın neydi?

KADİR Kadir.

AHMET Kaçta gelecektin?

KADİR Yirmi dakika geciktim Doktor Bey. Otobüsler almadı.

AHMET Neyi almadı?

KADİR Beni.

AHMET Otobüsle mi gelmeye kalktın yoksa?

KADİR Taksi çok pahalı olurdu. İnsafli bir şoföre rastlayınca kadar da yarım saat geçti.

AHMET (Sinirlendiğini belli etmemeye çalışarak) Rıfki bak ben...

KADİR Adım Kadir, Doktor Bey.

AHMET Her neyse. Hani yardımcın nerde?

KADİR Çok önemli bir işi çıktı.

AHMET O ne demek yahu? Bu iş önemli değil mi?

KADİR Hiçbir iş evden atılmaktan daha önemli olamaz.

AHMET O ne demek?

KADİR Bu sabah mahkemeden kâğıt geldi. Oturduğumuz evi bir ay içinde boşaltmazsak güç kullanarak atacaklar bizi dışarıya. Bu ne demektir bilir misiniz Doktor Bey? Polis!.. Jandarma!.. Grayder!.. Anons!.. İçerde çoluk çocuk cıyak cıyak!.. Zaten üç parça eşya var evde. Onlar da haşat!.. Sabahleyin haber geldi. Kesemize uygun bir ev varmış. Kaçırmamak gerekiyordu. Kiralık ev bulmak çok zor Doktor Bey.

AHMET (Kısa kesmek için) Bulursunuz. Şimdi...

KADİR Yoksa bildiğiniz bir ev mi var?

AHMET Yok.

KADİR Öyleyse nereden biliyorsunuz bulacağımızı? Çok zor Doktor Bey, çok zor. Allah düşmanımı evsiz bırakmasın.

AHMET Gecikeceğim Hamdi.

KADİR Kadir.

AHMET Her neyse! Moralini bozma. Bulacaksın! Beni iyi dinle şimdi! Bu kutuda plastik boya var. Bunlar da yağlıboya. Şu kireç. Her yer krem rengi olacak. Tavanlar kireç. Kapılar, pencereler fildişi. Anlaşıldı mı?

KADİR Tavanlar kireç, duvarlar krem, kapılar, pencereler de fildişi.

AHMET Aferin.

KADİR Bu bizim işimiz Doktor Bey.

AHMET Malzeme yeter mi?

KADİR (Bakar, düşünür) Ucu ucuna.

AHMET Ya yetmezse?

KADİR Sokak içinde bir nalbur gördüm. Alırım oradan.

AHMET İyi akıl ettin.

KADİR Eczaneden alacak halimiz yok ya. Satmıyorlar henüz. (Kendi esprisine güler)

AHMET (Hoşuna gitmiş gibi yaparak gülünser) Çok hoş sohbetsin usta. Ama ne çare geç kalacağım. İnşallah döndüğümde çayımızı içip konuşuruz uzun uzun. Yardımcın ne zaman gelecek?

KADİR Gelir birazdan.

AHMET Bulabilir mi?

KADİR Adam bekleyecek.

AHMET Hangi adam?

KADİR Ev sahibi.

AHMET Hay Allah. Burayı bulabilir mi?

KADİR Elinde adres var. Bizim hanımın gözü açıktır Doktor Bey.

AHMET Anladım. Hanımın ne ilgisi var bu işle?

KADİR Eve bakmaya gitti Doktor Bey.

AHMET Şimdi ben iyice karıştırdım. Yardımcını sordum ben sana.

KADİR Yardımcım hanımumdur. Temizlik daha kolay oluyor da.

AHMET *(Şaşırmıştır. Ama belli etmez)* Kaç günde biter?

KADİR Taşınma falan. Üç günde tamam.

AHMET Ne taşınması?

KADİR Evi niçin tutuyoruz Doktor Bey? Taşınmayacaksak onca kirayı neden verelim?

AHMET Ben sana buranın boya işini soruyorum Ramiz.

KADİR Kadir.

AHMET Allah Allah, bu Ramiz de nerden çıktı? Tamam Kadir Usta. Boya işi kaç günde biter?

KADİR Üç günde de biter, beş günde de... Üç günde bitirsem on beş gün sonra sapır sapır dökülür. Beş günde bitirsem taş gibi kalır.

AHMET Aman acele etme öyleyse. Altı gün zamanın var.

KADİR Zaten pek kirli değil duvarlar.

AHMET Her yıl yaptırım.

KADİR Renk değiştirmeyeceğimiz için işimiz pek zor olmayacak.

AHMET Arayanlara Almanya'ya gittiğimi söylersiniz. Adla-
rımı not alırsanız sevinirim. Bir hafta sonra burada ola-
cak dersiniz. *(Cüzdanından, daha önce hazırladığı anla-
şılan bir miktar para çıkarır, bir makbuzla birlikte uzatır)*
Say bakalım. Şurayı da imzala. İş bitiminde kalanı Tur-
gut Bey'den alacaksın. Başın sıkışırsa çekinmeden arar-
sın Turgut Bey'i. Zaten o da gelecek sık sık yanınıza.
Tahsin Usta'yı çok severim der hep.

KADİR Adım Kadir, Doktor Bey!

AHMET Yahu! Bir türlü öğrenemedim adımı.

KADİR Size öyle bir iş yapacağım ki bir daha unutamaya-
caksınız adımı Doktor Bey.

AHMET Bu anahtarlar dış kapının kasa ve normal anahtarı.
Girip çıkarken her ikisini de kilitleyin. Depomuz var.
Susuz kalmazsınız. Ama musluklara dikkat! Bir kere-
sinde bizim sekreter açık bırakmış, alt katı sular bastı.
Zararı ziyana ödemek zorunda kaldım. Mutfakta her
şey var. Çay, şeker. Bol bol içersiniz. Söyleyeceğim baş-
ka bir şey kaldı mı acaba?

KADİR Gözünüz arkada kalmasın.

AHMET Fırsat buldukça ararım Almanya'dan. Kolay gel-
sin.

KADİR Sağ olun Doktor Bey. Yolunuz açık olsun.

*(Ahmet çıkar. Kadir "şükür" der gibi kapıyı kapatıp oturur.
Kapının zili çalınır)*

KADİR *(Kapıyı açar, Ahmet'tir gelen)* Buyurun Doktor Bey?

AHMET Gece pencereleri açık bırakıp gitmeyin. Rüzgâr
eser, camlar kırılır. Sana güveniyorum. Güvenmesem
anahtarları verir miyim?

KADİR Bunları hiç düşünmeyin Doktor Bey.

*(Ahmet çıkar, Kadir yeniden kapatır kapıyı. Kapı yeniden
çalınır. Kadir açar)*

AHMET *(Başını uzatır kapıdan)* Çay yapacaksınız ya...
Aman ha suyu taşımayın. Su taşınca ne olur? Ateş sö-
ner. Gaz birikmeye başlar. Gaz birikince ne olur?

KADİR Zehirleniriz Doktor Bey.

AHMET Daha kötüsü! Dışardan biri zile basabilir! Ya da siz
bir kibrit çakarsınız, bomm!

*(Ahmet kapıyı çekip gider. Kadir bukkınlıkla koltuğa çöker.
Kapı çalınır, Kadir açar)*

KADİR Sen miydin?

GÜL Başkasını mı bekliyordun?

KADİR Doktor yeniden geldi sandım. Bir türlü gidemedi
de.

GÜL Biraz önce asansörde gördüğüm adamdı galiba. Telaş-
lıydı.

KADİR Herhalde odur.

GÜL Bana da çarptı. "Bu salak beceremez!" diye söyleniyordu.

KADİR Herhalde o değildir. Öyle pimpirikli bir herif ki... Üç ay önce gittiğim adamdan daha pimpirikli. Adamı buldun mu?

GÜL Konuştum. Zaten kiracıları da bir aya kadar çıkacakmış.

KADİR İyi.

GÜL Neresi iyi? Bir oda bir salon, ufacık bir yer. Zemin kat. Her yer rutubet. "Biraz in," dedim. "Olmaz," dedi.

KADİR Olsun, gene de iyi.

GÜL Bir yıllık peşin istiyor. Ayrıca iki aylık da depozito. Buna bir de taşınmayı ekle.

KADİR Kötü.

GÜL Bu gene en iyisi. İki yıllık peşinciler mi ararsın, kirayı avro ya da dolar olarak isteyenler mi? Ne yapacağız? Bu parayı nerden bulacağız? Hem de birkaç günde. Ya bulamazsak ne yaparız?

KADİR Doktordan bir miktar aldım. (Uzadır) İş bitiminde de kalamını alacağım. Biraz da evde var.

GÜL Evdekini hiç sayma. Bir aylık mutfak parasını bile karşılamaz.

KADİR (Düşünür) Bir şeyler satsak?

GÜL Satacak neyimiz var ki?

KADİR Somya var. Sonra küçük halı.

GÜL Kaç lira verirler? Olmaz!

KADİR Babandan istesen.

GÜL Adam işçi emeklisi.

KADİR Belki biraz birikmiş vardır.

GÜL Olsaydı yetmiş yaşından sonra iş arar mıydı? Borç alacak kimse de yok çevremizde. Hem borç bulsak bile nasıl öderiz sonradan? Bize karşılıksız bir para gerek. Saf-fet ağabeyinden...

KADİR Olacak bir şey söyle. (Durgunlaşırlar. Çaresizdirler. Telefon çalar. Ahizeyi kaldırır) Alo... Evet. Ahmet Bey'in muayenehanesi... Almanya'ya gitti. Bir hafta sonra gelecek. Peki. (Yazar) İletirim. (Kapatır telefonu)

GÜL Kul sıkışmayınca Hızır yetişmezmiş. Üzülme, kalk. Elbet bulunur bir çaresi.

KADİR Mutfakta her şey var. Çay yap da içelim. (Gül içeriye geçer. Kadir üzgün oturmaktadır)

GÜL (Gelir, oturmakta olan kocasını görür) Keşke doktor olsaydın. Ev sorunumuz falan olur muydu? Gerçi o zaman da beni almazdın.

KADİR Takılma Allah aşkına.

GÜL (Portmantoda asılı duran beyaz önlüğü göstererek) Ne çok yakıştırdı sana.

KADİR Bırak şakayı.

GÜL Yakışmaz mıydı yani? Giysene şunu.

KADİR Bırak yahu.

GÜL Ölümü öp. (Eliyle giydirir) Aman aman aman... Ne de yakıştı benim kocacığuma. (Sekreter önlüğünü alır giyer) Bir emriniz var mı Doktor Bey?

KADİR (Hoşuna gitmiştir) Çay istiyorum.

GÜL Hemen Doktor Bey. Limon da ister miydiniz Doktor Bey?

KADİR Bunu sormaya ne gerek var kızım? Biliyorsun çayı limonsuz içmem.

(Oynadıkları oyun hoşlarına gitmiştir. Gâbneye başlarlar. Sonra gerçeklerine dönüp susarlar. Kapının zili çalınır. Gül açar. Halit içeriye girer, yere düşer)

GÜL Kadiliiir!

KADİR (Koşar) Kim bu?

GÜL Bilmiyorum.

KADİR (Eliyle yoklar) Yaşıyor. İçeriye taşıyalım.

(Karı koca Halit'i içeriye, hasta yatağına taşırlar. Kadir adanın gömlek düğmelerini açar. Kulağını adamın kalbine da-

yayarak dinler)

KADİR Çok yavaş atıyor.

GÜL Ne yapalım?

KADİR Masanın üzerinde kolonya olacak, getir. *(Gül, koşarak kolonyayı getirir. Kadir kolonya ile adamın çeşitli yerlerini ovuşturur)* Bir doktor çağıralım.

GÜL Nerden bulalım?

(Halit'in ceplerini karıştırmaya başlar)

KADİR Ne yapıyorsun yahu?

GÜL Belki kullandığı bir ilaç vardır.

(Gül ilacı bulmuştur. Kadir prospektüsü aceleyle okur ve Halit'in dilaltına bir draje yerleştirir)

KADİR Kendine geliyor.

HALİT Nerdeyim?

GÜL Konuşmayın.

KADİR Sakin olun.

HALİT *(Kalkmak ister)* İyiceyim.

KADİR Kimildamayın.

HALİT Ne oldu bana?

GÜL Kapıda bayıldınız.

HALİT Belliydi.

KADİR Konuşmayın. Pencereyi kapat. Üşümesin.

(Gül pencereyi kapatır)

HALİT Geçti. İyiceyim. *(Gül adamın başının altına bir yastık koyar)* Bizim toruna bir armağan alacaktım. Yarın sekiz yaşına giriyor yumurcak. *(İlacı görür)* Hayatımı kurtardınız.

KADİR Ne yaptık ki?

GÜL Görevimiz.

HALİT Eksik olmayın. Artık kalkayım.

KADİR Biraz daha dinlenin. İlacımı hep yanımda taşıyım.

Biraz sıkıntı duysam hemen bir tane alırım.

KADİR Neden almadınız öyleyse?

HALİT Basiretim bağlandı galiba. Herhalde fazla yorul-

dum diye düşündüm. Dükkânlar öyle kalabalık ki! Millet sanki kılıktan çıkmış gibi saldırıyor. Doğrusu bu milletin işine akıl sır ermiyor. Bir de pahalılık var derler. Öyleyse bu çılgınca alışveriş neden? Muayenehanenin tabelasını görünce...

KADİR Şansınız varmış.

HALİT Eee, kilometre doluyor. İşte böyle bir gün tık diye gideceğiz.

GÜL Allah korusun.

KADİR Sizde öyle tık diye gidecek göz yok. Maşallah koç gibisiniz.

HALİT Ne koçu be oğul. *(Doğrular)* Bir gün bizim ala öküz benimle inatlaştı da tarlayı onun yerine ben sürdüm.

KADİR Estağfurullah.

HALİT Artık kalkayım.

KADİR Peki ama yavaş yavaş.

HALİT Al şu kartımı. Gerekebilir.

KADİR *(Gülerek)* İyi ama benim tarlam yok ki.

HALİT *(Hoşuna gitmiştir)* Bak bunu sevdim. Al al. Belli olmaz. Allah bu. Sen de kartımı ver bakayım. Dur ben alayım. *(Masanın üzerinden doktora ait kartlardan birini alır)* Doktor Ahmet Atak.

KADİR Ama...

HALİT Aması maması yok. Benim hayatımı kurtaran adamın aması maması olamaz. Söyle bakayım borcum ne?

KADİR Rica ederim ne borcu?

HALİT Kızılây yararına mı çalışıyorsun?

GÜL Aman efendim.

HALİT *(Cüzdanından bir miktar para çıkartıp masaya koyar)* Ufak bir teşekkür. Ben öküze kızıp tarlayı sürmüş adamım. İyiliğinizin altında kalamam. Haydi eyvallah. Kızım yolu göster bana.

GÜL Buyurun efendim.

(Kapıya doğru yürütürler)

HALİT Al bakayım şunu da sen.

GÜL Bilmem ki.

HALİT Al işte. Kendine bir şeyler alırsın.

GÜL Ama.

HALİT Heeeeyt!.. Süserim ha!

(Halit parayı Gül'ün eline tutuşturur)

HALİT Muuuuuuu!

(HALİT kapıyı açarak çıkar gider. Gül kapıyı kapatır. Masanın üzerindeki parayı saymakta olan kocasının yanına gelir)

GÜL (Elindeki paraları sallayarak) Buna bahşiş denir.

KADİR (Şaşkın ama sevinçli) Vay canına.

GÜL Seni doktor sandı.

KADİR Seni de sekreter.

(Gübneye başlarlar)

GÜL Doktor Bey.

KADİR Başlatma. (Kartviziti okur) Halit Akar. Sepa Holding, Genel Müdür.

GÜL Vay canına!

KADİR Bizim öküz genel müdürmüş.

GÜL Belliydi.

KADİR Yahu başımıza iş açılmasın.

GÜL Ne olabilir ki?

KADİR Adamın parasını aldık.

GÜL Biz mi istedik? Kendisi verdi.

KADİR Ama biz de aldık.

GÜL Konuşturmadı bile. Ne suçumuz var ki?

KADİR Doğru. Biz adama yardımcı olduk. Şimdi evine gitğinde başına gelenleri anlatacak. Ya yeniden gelirse?

Ne olur o zaman?

GÜL Neden gelecekmış ki yeniden?

KADİR "Hayatımı kurtardınız," dedi.

GÜL Onun özel doktoru vardır.

KADİR Yanlış. Bir kere doktoru değil baytarı vardır. Ama o gene de gelir buraya. Demedi deme.

GÜL Gelirse gelsin. Baktık ki olmuyor anlatırsız durumu. (Kapının yanında, yerde bir portföy görür) Eyvah! Halit Bey'in galiba.

KADİR İçinde para falan olmasın.

GÜL Keşke!

KADİR Ne demek o?

GÜL İster misin depozito şunun içinde olsun.

KADİR Saçmalama!

GÜL (Bakar) Sevin. Para yok. Belki de hamiline yazılmış bir çek vardır.

KADİR Ver şunu!

GÜL (İstirakle bakar) Sevin, o da yok. Bir alay ıvır zıvır.

KADİR Bunu ne yapacağız?

GÜL Ne mi yapacağız? Bak telefonu var. Haber veririz.

KADİR Belki de çok önemlidir bunlar. Bakarsın adam çok sevinir, armağan olarak da yüklüce bir para verir bize.

GÜL O kadar da öküz değil.

KADİR Belli mi olur?

GÜL (Kartviziti alır, telefonu tuşlar) Alo. Halit Bey'in evi mi? Burası Ahmet Bey'in muayenehanesi. Hayır, hayır. Korkacak bir şey yok hanımefendi. Buraya uğramıştı, çantasını unutmuş. Haber verin, biliyor. Tamam hanımefendi. Güle güle. (Telefonu kapatır)

KADİR Çıkart şu üstündekini. Ters şeyler olmasın bir daha!

(Önlüklerini çıkartırlar. Kadir boyacı tulumunu geçirir sırtına. Bir yandan da bütün muayenehaneyi dolaşmaktadır. Muayene odasındaki gömme dolabı açar, bakar)

GÜL Başlıyor musun?

KADİR Herhalde.

GÜL Hani çay içecektin?

KADİR Başlayayım. Çıldıracağım yoksa. Ne yapacağız bu ev işini yahu? Boşa alıyorum olmuyor, doluya koyuyorum dolmuyor.

(Salona yerleştirdiği merdivene çıkar. Fırçayı rastgele sallamaya başlar)

GÜL Dar! Duvarı deleceksin. Şaşırdın, duvardan alıyorsun hırsım galiba. (Kapı çalınır. Gül kapıyı açar. Halit girer)
Aaaaa?

KADİR Halit Bey!

HALİT (Bir süre seyrederek) Siz! Öyle mi? (Gülümser) Bravo! Bravo! İşte! Herkes sizin gibi düşünürse bu ülke kalkınır. Kendin pişir kendin ye. Kendi uçağını kendin yap. Kendi işyerini kendin boy. Bravo Doktor Bey, bravo! Şimdi sizi daha çok sevdim. Yooo yooo utanacak bir şey yok. Bu olağanüstü bir şey! Bu manzarayı herkese anlatacağım. Bir doktor bir yandan hastaları ile meşgul olurken, öbür yandan boşluk bulduğunda muayenehanesini boyuyor. Biri çıkmış uydurmuş, olmuş sana bir atasözü. Örneğin terzi söküğünü dikemez derler. Ne yanlış bir deyim. İşte kanıt! Doktor muayenehanesini boyuyor. Terzi de söküğünü dikmeli. Dikmiyorsa ayıp eder. Ben buraya neden geldiğimi unuttum yahu.

GÜL (Çantayı uzatır) Bunu unutmuşsunuz.

KADİR Eve telefon edip duyurduk.

HALİT (Çantayı alır) Teşekkür ederim kızım. Sizi daha fazla meşgul etmeyeyim. Kolay gelsin.

(Halit kapıya doğru yürür. Gül kapıyı açar. Halit tam kapıdan çıkarak üzereyken, bir Trafik Polisi, kucaklarında Nurten olduğu halde içeriye girer)

POLİS Açılın!.. Açılın!..

HALİT Geçmiş olsun.

POLİS Nereye yatıracağım bu kadıncağzı?

GÜL (Koltuğu gösterir) Şuraya yatırın.

POLİS (Nurten'i yatırır. Kadın baygındır) Doktor Bey?

HALİT Ben değilim?

POLİS Nerde?

HALİT (Kadir'i gösterir gözleriyle) Benzetemediniz mi Me-

mur Bey? Görüyorsunuz azizim. İnsanları giyimleri ile değerlendirmek bir alışkanlık olmuş bizde. İşte doktorumuz.

POLİS Özür dilerim. Üzerinizde boyacı tulumunu görünce...

HALİT Onu boyacı sandınız değil mi? Hayır, o usta bir doktordur. Muayenehanesini boyayacak kadar da bilinçlidir. Sorarım size Memur Bey, işyerinizi boyuyor musunuz siz de?

POLİS Hayır efendim. Çünkü bizim işyerimiz yerli marka bir trafik arabasıdır.

KADİR Ne oldu bu hanımefendiye?

POLİS Dolmuştan düştü.

KADİR Herhalde bayılmış olmalı.

HALİT İnşallah bir iç kanama falan yoktur.

POLİS Kafasının üstüne düşmedi. Ama gene de belli olmaz.

HALİT Siz rahat olun Memur Bey. Gereğini yapacaktır doktorumuz. Nerde görevlisiniz?

POLİS İlerdeki gübekte görevliyim. İki gün önce başladım buradaki işime. Arabadan yere düştüğünü görünce kapıp geldim buraya.

(Bu arada Gül, Kadir'e önlüğünü giydirmiştir. Kendisi de giyinir)

HALİT Artık emin ellerde hastamız. Siz de işinizden uzak kalmayın. Ben de çıkayım sizinle.

POLİS Bizden bir isteğiniz yoksa gidebilir miyiz Doktor Bey?

KADİR Şey... Olur.

POLİS Hoşça kalın.

HALİT (Sessizce) Muuuuu!

GÜL Güle güle.

KADİR Güle güle.

HALİT (Çıkarlarken Polis'e) Bu doktor var ya Memur Bey... Müthiş bir doktordur. Eğer şans eseri gelmeseydim bu-

raya, şimdi çoktan öteki taraftaydım.

(Halit ve Polisçikarlar. Gül kapıyı kapatır)

KADİR Şimdi ne yapacağız?

GÜL Ayıltacağız. (Kolonyayı uzatır) Kendine değil ona... Bana değil ona.

KADİR Anladık anladık. Heyecandan ne yaptığının farkında mıyım?

(Kadir kolonyayı kadının burnuna sürer. Çeşitli yerlerini ovuşturmaya başlar)

GÜL (Kıskanır) Kendine gel. Ne yapıyorsun kadına?

KADİR Ayıltıyorum.

GÜL Öyle ayılır mı?

KADİR Al, nasıl ayılırsan ayıl!

(Gül kadını ayıltmaya çalışır)

GÜL Ayılıyor.

NURTEN Nerdeyim?

KADİR Buradasınız.

NURTEN Burası neresi?

KADİR Burası muayenehane.

NURTEN Bu kim?

GÜL Ben sekreterim.

NURTEN Kimin sekreteri?

KADİR Benim.

NURTEN Siz kimsiniz?

GÜL Doktor.

NURTEN Doktor mu?

GÜL Benzetemediniz mi?

NURTEN Aman Allah'ım. Benim ne işim var burada?

KADİR Bir kaza geçirmişsiniz.

NURTEN Beni nasıl getirdiniz buraya?

GÜL Biz getirmedi.

NURTEN Kim getirdi?

KADİR Trafik polisi.

NURTEN Trafik polisi mi? Aman Allah'ım!

KADİR Bayılmışsınız. Polis de kucaklayıp buraya getirdi.

NURTEN Peki kendisi nerde?

KADİR Sizi bırakıp görevine gitti. Sakin olun. Sakin olun.

NURTEN Şimdi hatırladım! Bir dolmuştaydım. Tika basa doluydu. Arka koltukta kapının tam yanıdaydım. Yanımdaki adam cüzdanını çıkarıyordu ki... Birden dışarıya fırladım.

GÜL Geçmiş olsun.

KADİR Vay canına!

NURTEN Dizim çok ağrıyor. İnşallah kırılmamıştır.

KADİR Kırık olsa böyle duramazsınız.

NURTEN Ağlamamak için zor tutuyorum kendimi.

KADİR (Eliyle yoklar) Morarmış.

NURTEN Tetanos olur muyum Doktor Bey?

KADİR Pahlı çivi batınca olunur tetanos. İçerden tentürdiyot getirin. Biraz da pamuk... Gül Hanım size söylüyorum. (Gül istenenleri alıp sertçe uzatır Kadir'e) Pamuk da istemiştin.

GÜL Kör müsün?

KADİR (Sessizce) Neden kızılıyorsun?

GÜL Elini çek bacağından.

KADİR Farkında değilim. (Pamuğa tentürdiyot damlatır) Şimdi biraz dişinizi sıkacaksınız.

NURTEN (Biraz da abartılı) Çok acıyor. Ahh! Ohh!

KADİR Ama mikrop kapmamanız gerekiyor. Gececek. Gül Hanım sargı bezi getirir misiniz? Lütfen. Adınız nedir hanımefendi?

NURTEN (Kadir'e yaklaşarak) Nurten.

KADİR (Yutkunur. Kekeleyerek) Nurten. Çok güzel bir adınız var. Ben şimdi sizi...

GÜL (Elinde sargı beziyle, sinirli) Evet, siz şimdi içeriye geçin Doktor Bey! Ben hanımın yaralarını sararım.

NURTEN Doktor Bey! Siz sarın.

KADİR Görüyorsunuz Gül Hanım.

GÜL *(Çaktırmadan Kadir'e bir çimdik atar)* Yorulmayım
Doktor Bey!

(Kadir istemeden de olsa içeriye geçer)

NURTEN Ahh, o ne güzel gözlerdi.

GÜL Neden söz ediyorsunuz siz?

NURTEN Parmağında yüzüğü var mı? Böylelerini kaçırır-
lar mı?

GÜL Kimden söz ediyorsunuz siz dedim?

NURTEN Kimden olacak, doktordan.

GÜL Bu doktordan mı?

NURTEN Başka doktor mu var?

(Gül, Nurten'in bacağına sıkar)

NURTEN Aaaah! Kirpiklerini görmüyor musunuz? İnsanın
kalbine saplanıyor sanki.

GÜL *(Yeniden sıkar)* Yok canım. Hiç farkında değilim.

NURTEN Ahh! Tabii farkında olmazsınız. Her gün göre gö-
re kanıksamışsınızdır. Öyle olur hep.

GÜL *(Sıkır)* Öyle mi?

NURTEN Ahh! Boşuna "çirkin talihi versin," dememişler.
Allah bilir ya doktorun karısı çirkinin biridir. Ahh! Bu
güzellikle tipsizin birine düştüm. On beş yılını zehir et-
ti. Sonra da basıp gitti. Şöyle doktor gibisi olaydı ciğ-
erim yanmazdı. Ahh! Gitseydi bile yaşadıklarım yanıma
kâr kalırdı. Ahh!

GÜL Haydi kalkın artık! Sardık sarmaladık, daha fazla dur-
mayın buralarda. Hadi, hadi, hadi! Oyalanmayın!

NURTEN Doktor Bey'i çağırın.

GÜL Ne yapacaksınız doktoru? Üstünüze mi çekeceksiniz?

NURTEN *(Kendi kendine)* Ne terbiyesiz bir kadın bu böyle.
Teşekkür edeceğim ayol!

GÜL Ben söylerim.

NURTEN Sizin söylemenizle olmaz. Borcumu ödeyeceğim.

GÜL Bana verin.

NURTEN Hayır, ona vereceğim.

GÜL Ona veremezsin.

NURTEN Veririm.

GÜL İnadına konuşup durma! Çık git şuradan. Doktora
verecekmis!

NURTEN Doktor Beeey!

(İtişip kakışırken KADİR girer içeriye)

KADİR Ne oluyor burada?

NURTEN Sizinle görüştürmüyor beni!

KADİR Bu ne demek oluyor?

GÜL Yok doktorun kirpikleri pek güzelmiş. Kalbine sapla-
nyormuş. Yok böyle kocası olaymış.

NURTEN *(Kadir'e)* Bu kadını nereden buldunuz? Hastaları-
nızı küstürür. Değiştirin bunu.

GÜL Daha hâlâ konuşuyor. Çık dedim!

KADİR Lütfen Gül Hanım.

GÜL Ağzın kulaklarına varacak nerdeyse.

KADİR Sokaklara düşeceğiz diye kıvrıyorum, sen tut-
muş.

GÜL Senin neden kıvrandığının farkındayım.

KADİR Günahuma giriyorsun.

NURTEN *(Aralarındaki kavgayı anlamadan seyrederken)*
Ben size çok teşekkür ediyorum Doktor Bey.

KADİR Estağfurullah Nurten Hanım.

GÜL Adını bile öğrenmiş bir çırpıda. Ben olmasaydım Al-
lah bilir neler olurdu bu koltukların üstünde!

NURTEN Borcum ne kadar Doktor Bey?

KADİR Rica ederim.

GÜL Bir de para almayacaksın öyle mi?

NURTEN *(Cüzdanını çıkartır)* Çingene midir nedir? Yeter mi
Doktor Bey?

KADİR Fazla bile.

GÜL Yaptığımız işe göre az. Öbürünü de ver!

NURTEN Beni parayla mı korkutuyorsun? Al sana para!
Hoşça kalın Doktor Bey. *(Yavaşça kulağına eğilir Kadir'in)*

Bunu hemen atın Doktor Bey. İşyerinizin bereketini düşünüyorsanız atın.

KADİR *(Yavaşça)* Olur. Güle güle. *(Nurtean söylenerek gider. Kadir kapıyı kapatır)* Sen manyak mısın yahu? Başımızı belaya mı sokacaksın?

GÜL Nerdeyse kariyi becerecektin. Utanmaz!

KADİR Bu kıskançlıklarından bıktım artık. Çekemiyorum. Mesleğimi bile özgürce yapamıyorum. İşimde bile temizliği bahane edip takılıyorsun peşime.

GÜL Haksız mıyım? Benim gözümün önünde utanmadan mincikliyorsun kadını. Ya bir de olmasam!

KADİR Kınığı çıkığı var mı diye bakıyordum.

GÜL Sen onu benim külahıma anlat. Dizinden yukarılara doğru elini şey yapmana ne demeli?

KADİR Burası diz mi yoksa başka yerler mi?

GÜL Ben olmasaydım oralara da uzanacaktın.

KADİR Yahu sen saçmaladığının farkında değil misin? Ya kışıyor mu bütün bunlar sana? Biz burada çocuğumuzun nafakası için kılıktan kılığa girelim, sen saçma sapan kıskançlıklarınla ye bitir beni. Bu haktan reva mı bana?

(Kadir susar, köşeye geçer oturur)

GÜL *(Bir süre sonra yanına gelir)* Ne yapayım? Elimde değil. Kıskanıyorum işte. *(Birden)* Günde on hastaya bak-san evi tutarız. *(Elindeki paraları sallar)* Öyle değil mi?

KADİR Üşüttün iyice.

GÜL Hazır muayenehane. Bu işi beceriyorsun da.

KADİR Olmayacak duaya amin deme. Doktorluk bir meslek.

GÜL Halit Bey gibi biri bile inandıktan sonra.

KADİR Ama o öküz.

GÜL Bu da inek. İnsanların çoğunluğu böyle. Bal gibi de beceriyorsun. Yoksa evi tutmayı istemiyor musun?

KADİR Manyaklaşma! Reçete yazmamız gerekebilir.

GÜL *(Masanın çekmecesinden boş reçete kâğıtları çıkartır)* Zararsız birkaç ilaç yazarsın. Aspirin falan. Zaten yazın da okunaksız. Yani tam reçetelik.

KADİR Boyayı kim yapacak?

GÜL Biz yapacağız.

KADİR Ne zaman?

GÜL Geceleri.

(Kapı çalınır)

GÜL *(Kapıya koşarken)* İşte bir hasta.

KADİR *(Önlüğünü çıkartmaya çalışırken)* Dur!

(İçeriye kaçar.)

(Gül'ün açtığı kapıdan içeriye Turgut girer)

TURGUT İyi günleer.

GÜL Turgut Bey!

TURGUT Başlamamışsınız boyaya. Bu önlüğü neden giy-din? *(Bocaladığını görünce)* Elbisen kirlenmesin diye giy-din. Ama sekreter duyarsa kızar.

GÜL Çıkartırım.

TURGUT Kadir Usta nerde?

GÜL Çağırayım. *(İçeriye uzatır kafasını)* Turgut Bey geldi.

KADİR *(Yanına gelir. Önlüğü çıkartmıştır)* Hoş geldiniz Doktor Bey.

TURGUT Hoş bulduk Kadir Usta.

KADİR Tam başlamak üzereydik Turgut Bey.

GÜL Çayımız hazır.

TURGUT Eee, içelim. *(Gül mutfaka geçer. Turgut ve Kadir otururlar)* Ahmet çok titizdir Kadir Usta.

KADİR Gördüm kendisini.

TURGUT Benim yüzümü kara çıkartma.

KADİR Siz rahat olun.

TURGUT Avansını almışsın.

KADİR Aldım.

TURGUT Kalanını da iş bitiminde benden alacaksın.

KADİR Sağ olun Doktor Bey.

TURGUT Ev işiniz ne oldu?

KADİR Bulduk.

(Gül çayları getirir)

TURGUT Teşekkür ederim kızım. Taşındınız mı?

KADİR Biraz eksikimiz var Doktor Bey. Tamamlayınca taşınacağız.

TURGUT Allah yardımcınız olsun. Evsizlik zor. Kiracı olmak hepten zor. Bir dükkân açsana Kadir Usta.

KADİR Ne dükkânı Doktor Bey?

TURGUT Nalbur dükkânı canım. Boya, duvar kâğıdı, çivi...

KADİR Kolay mı Doktor Bey? Sermaye ister bu tür işler.

TURGUT Şöyle ufaktan başlarsın canım. Sonra büyütürsün.

KADİR Nerdeeee? Çok zor Doktor Bey. Elde avuçta biraz paramız olsaydı belki mümkün olurdu. Ama...

TURGUT Eline sağlık kızım, çay güzel olmuş.

GÜL Bir bardak daha içer misiniz?

TURGUT Çok teşekkür ederim kızım. Gideyim artık. Uzun bir zamanda yeniden uğrarım. Aman buralar size emanet ustam.

KADİR Gözünüz arkada kalmasın Doktor Bey. Elimizden geleni yaparız.

TURGUT Kolay gelsin.

KADİR Sağ olun Doktor Bey.

GÜL Güle güle. *(Turgut çıkınca kapıyı kapatır. Kararlı)* Giy bakalım şu önlüğü Doktor Bey.

KADİR Manyak mısın sen be!

GÜL Uzatma, giy!

KADİR Beni içeriye mi atıracaksın? Kaldır şunu da ortadan! Doktorluk yapacakmışım? Ameliyat da yapayım bari! Yakalansam ne halt ederiz? Nasıl düzeltiriz işi?

GÜL Hiçbir şey olmaz. Hangi hasta doktora diploma soruyor?

KADİR Sen onu bunu bırak da şu ana kadar olanları nasıl

örtbas edeceğiz onu düşün! Ya Halit Bey çıkar gelirse bir hafta sonra buraya? Biliyorsun biz burada olmayacağız.

GÜL Arar, buradan ayrıldığımızı duyururuz.

KADİR Kime söyleyeceksin?

GÜL Öküze.

KADİR Ya dışarıdaki tabelayı ne yapacağız? Benim adımı Ahmet Atak olarak biliyor.

GÜL İşi olmaza sürüklüyorsun. Sokaklara düşeceğiz!

KADİR Hapishaneye düşmekten iyidir! Var mı bir diyeceğin?

GÜL Var! On yıldır boyacılık yapıyorsun. Eğer her boya yaptığın yerden bir kutusunu eve getirseydin bugüne kadar başımızı sokacak bir dairemiz bile olurdu.

KADİR Ben hırsız değilim! Bugüne kadar namusumla yaşadım. Benim dünyamı karartamazsın!

GÜL Evde gece yarılanna kadar kitap okuyarak kurduğun aydınlık dünyamı mı? Bir çadıra sığınmak zorunda kalsak şaşırmayacağım!

(Gül, önce ağlar gibi olur. Sonra sinirle yürür, kapının üstündeki anahtarları alıp gider)

KADİR *(Kapının kapanmasıyla karısının gittiğini anlar. Kapıyı açar)* Güüü! Güüüüü! Anahtarları da götürmüş. Allah cezası kaldırsın senin!

(Hırslanarak boyaya başlar)

II

İKİNCİ GÜN

Ertesi sabah. Salon'un boyası işi bitmiştir. Kadir kanepenin üzerinde uyumaktadır. Gül girer. Elindeki paketi mutfaka götürür. Suyun altını yakar. Salona geçer. Bir süre kocasına bakar. Sessizce ortalığı toplar. Duvar diplerindeki gazeteleri toplar, yerleri siler. Mutfaka geçer. Elinde hazırlanmış olduğu tepsiyle gelir. Bir süre kocasını izler.

GÜL Kadiiiiir! Kalk artık. Hadiiiii!

KADİR *(Korkuyla kalkar)* Ne oldu? Ne oluyor?

GÜL Bir şey olmuyor.

KADİR Sen miydin?

GÜL Neden korktun?

KADİR Bizi evden atıyorlardı. Annem çocuklarla birlikte greyderin altına yatmış, direniyordu. Sana gelince, çatıya çıkmış kendini yakacağını duyuruyordun.

GÜL Kiracılar greyderle çıkartılmıyor evlerden.

KADİR Rüya da mantık aranmaz.

GÜL Neden gelmedin dün gece?

KADİR İşe dalmışım. Bir de baktım ki salonun boyası bitmiş. Saat da geç olunca kıvrıldım şuraya.

GÜL Uykunu alamadıysan biraz daha uyu.

KADİR Saat kaç?

GÜL On ikiye geliyor.

KADİR Vay canına!

GÜL Bak sana bir şeyler getirdim. Çay da hazır olacak birazdan.

KADİR Yüzümü yıkayayım. *(Kalkar, banyoya geçer)*

(Gül ortalığı toplamayı sürdürür. Kadir girer. Gül mutfaka

geçer, iki bardak çayla gelir)

GÜL Dün gece hiç uyuyamadım.

KADİR *(Karısının uzattığı çayı alarak)* Elinde benzin bidonuyla çatıda mı bekledin yoksa?

GÜL Alay etme benimle. Sana haksızlık ettiğimin farkına vardım.

KADİR Yok canım.

GÜL Bir gece bile seni yanımda bulamamak aklımı başıma getirdi.

KADİR Öyle ha!

GÜL Senden olmayacak şeyler istediğim için özür dilerim Kadir.

KADİR Özrünüz kabul edilmedi hanımefendi.

GÜL Sana hak veriyorum. Bağışlanacak bir istekte bulunmadığımı biliyorum.

KADİR Ben aksini düşünüyorum.

GÜL Anlamadım.

KADİR Haklıydın. Bir ana olarak çocuklarını, yuvanı düşünmek zorundaydın. Asıl senin beni bağışlayan gerekirdi.

GÜL Sen neler söylüyorsun Kadir?

KADİR Sırf korktuğum için tepki gösterdim sana. Oysa sen aileni düşündüğün için çırpınıyordun.

GÜL Yani bana kızmıyor musun?

KADİR Haksız yere kızdığım için özür diliyorum senden.

GÜL Yani hapishanelere düşmek pahasına, öyle mi?

KADİR Bir baba gerekirse çocuğu çocuğu için hapishanelere de düşmeli. Gerekirse doktorluk da yapmalı. Bir tek gün kazandığımız paralara bak. Getir önlüğümü.

GÜL Hayır!

KADİR Getir dedim! Önümüzde beş iş günü var.

GÜL Doktorluk yapamazsın sen.

KADİR Yapar mıyım yapamaz mıyım göreceksin. Lise mezunuyum. Gazete, kitap okurum. Az çok insan psikolo-

jisinden anlarım. Kaldır şu tepsiyi de ortadan.

GÜL Ama.

KADİR Çabuk! Durma! Kim bilir belki de bir hasta şu anda asansörle yukarıya çıkıyor. Önce şu tepsiyi kaldır bakalım.

(Gül tepsiyi şaşkınca götürür içeriye. Gelir)

GÜL Bir çay daha.

KADİR Bırak şimdi çayı falan. Önlüğünü giy. Hazırlan. Benim sekreterim olarak kendine çekti düzen vermelisin. (Gül şaşkındır. Önlüklerini giyerler. Kapı çalınır) Kendine gel! Heyecanlanma! Kapıyı aç!

GÜL (Kapıyı açar) Buyurun.

MUSTAFA (Telaşla içeriye girer, kapıyı kapatır) Ben...

GÜL Buyurun?

MUSTAFA Doktor Bey! Nerde? Görmek istiyorum kendisini.

GÜL Bir dakika. Siz şöyle buyurun. (Salona götürür) Oturun lütfen.

KADİR (İçerden bağırır) Kim geldi?

GÜL Bir hasta.

KADİR Salona alın.

GÜL Aldım Doktor Bey.

MUSTAFA Allah rızası için bir bardak su.

GÜL İsterseniz çay vereyim.

MUSTAFA Su su. (Gül odasına geçer. Mustafa korkarak pencereye yaklaşır. Görünmemeye çalışarak dışarıya bakar, korkuyla) Eyvah!

GÜL (Kadiri'e) Su istedi. İçsin gitsin.

KADİR Neden gidecek? Onu muayene edeceğim. Paracaklarını alacağım. Evimizi tutacağız.

GÜL Korkuyorum Kadiri. Adam bir tuhaf... Sanki birilerinden korkuyor gibi. Deli gibi bir şey.

KADİR Belki de Azrail'den kaçıyor. Aman ne güzel! Çok güzel! Git suyunu ver. Sonra da içeriye al. Sallanma!

(Gül bir bardak suyu Mustafa'ya götürür)

MUSTAFA (Bardacı alıp suyu içer) Allah razı olsun.

GÜL Sizi bekliyor.

(Mustafa önde Gül arkada, Kadir'in yanına girerler)

KADİR Buyurun beyefendi. Hoş geldiniz.

MUSTAFA Hoş bulduk.

KADİR Oturun. Adınız nedir?

MUSTAFA Adım mı? Mustafa.

KADİR Mustafa Bey. Şikâyetiniz nedir?

MUSTAFA Şikâyetim mi?

KADİR Evet. Yani neden geldiniz buraya?

MUSTAFA Neden mi geldim?

KADİR Lütfen tedirgin olmayın. Emin ellerdesiniz.

MUSTAFA İnşallah.

KADİR Korkuyorsunuz galiba? Ama korkmanız için bir neden yok. Rahat olun. Şöyle geriye yaslanın. Evet. Şimdi anlatın derdinizi?

MUSTAFA Ya biri gelirse?

KADİR Kim gelebilir?

MUSTAFA Kapıdan içeriye biri girerse?

KADİR Girerse sırasını bekler.

MUSTAFA Bekler mi? Ya buraya gelirse?

KADİR Giremez buraya. Sekreter Hanım bekletir onu. Anladığım kadarıyla yalnız görüşmek istiyorsunuz benimle. Öyle mi?

MUSTAFA Evet. Kimseyi almayın yanıma. Kimse bilmesin benim sizin yanınızda olduğumu Doktor Bey.

KADİR (Bir anlam veremez ama gene de kapıyı açıp Gül'e) Gül Hanım kimseyi almayın içeriye.

GÜL Emredersiniz Doktor Bey.

KADİR (Kapıyı kapatır) Lütfen anlatın. İsterseniz rahatlatmanız için havadan sudan konuşalım. Konuşalım mı?

MUSTAFA Konuşalım.

KADİR İstanbul'da nerde kalıyorsunuz?

MUSTAFA Taksim'de. Otelde.

KADİR Buraya nasıl geldiniz?

MUSTAFA Uçakla.

KADİR Uçakla mı?

MUSTAFA Karayolu çok uzun sürüyor. Uçağa binince şıp diye buradasınız.

KADİR Şimdi siz Taksim'den Osmanbey'e uçakla mı geldiniz?

MUSTAFA Taksiiyle geldim. Buraya uçak var mı? Nerden kalkıyor?

KADİR *(Espri yapar güya)* Henüz uçak seferleri başlamadı. *(Ciddileşerek)* Mustafa Bey siz uçakla nerden nereye geldiniz?

MUSTAFA İzmir'den İstanbul'a geldim.

KADİR Şimdi iş değişti. İzmirli misiniz?

MUSTAFA Antalyalıyım.

KADİR İzmir'de ne arıyordunuz?

MUSTAFA Bunları neden soruyorsunuz Doktor Bey?

KADİR Rahatlatmanız için. Rahatlıyorsunuz değil mi?

MUSTAFA Rahatlamıyorum.

KADİR Öyleyse biraz daha konuşalım da rahatlayın. Olur mu?

MUSTAFA Rahatlayacaksam konuşalım.

KADİR Rahatlayacaksınız.

MUSTAFA Bunları sormayın. Rahatlayamam yoksa.

KADİR Peki. Bu muayenehaneye neden geldiniz?

MUSTAFA Bende ne var bunu bulun. Onun için geldim size. Bende bu hastalık nedir? Kalbim sağlam. Kalbim sanki hayvan kalbi gibi. Oteldeki on beş katı beş dakikada çıkabiliyorum. Keçi gibi. Öyleyse bende ne var? Bunu bulun. Ne var bende? Kireç var. Nasır var. Bende ateş var. Öyleyse bende ne var? İzmir'de üç doktora gittim. Antalya'da gitmedik doktor bırakmadım. Yoksa biliyorlar da söylemiyorlar mı?

KADİR Tavsiye üzerine mi geldiniz buraya?

MUSTAFA Kimseye sormadım. Karşıma tabelanız çıkınca daldım. Allah aşkına söyleyin, ne var bende? Beni bir muayene edin.

KADİR Yatın. Bakalım.

MUSTAFA Yok, beni yatırmayın. Kireçlenme var, kalkmam. Bana sancı giriyor. Bana pencere önünde ayakta bak.

KADİR *(Şaşkın)* Hangi pencere?

MUSTAFA Sokak penceresi. Işık gelsin. Işıktaki bak.

KADİR Peki.

(Salon penceresinin önüne gelirler. Kadir, Gül'e içeriye geçmesini işaret eder. Gül şaşkınca içeriye geçer)

KADİR *(Eliyle yoklar)* Burada ağrı var mı?

MUSTAFA *(Çaktırmadan dışarıya bakarken)* Yok.

KADİR Peki, şimdi?

MUSTAFA O yanda da yok. Allah Allah nereye gitti acaba?

KADİR Peki nerde? Kendin göster.

MUSTAFA Belki yukarda. Sizin üstünüzde kaç kat var? Kafam çıkart da bak bakayım.

KADİR Nereye bakayım?

MUSTAFA Ne demek nereye bakayım? Havaya bak.

KADİR *(Dışarıya bakarken)* Allah Allah.

MUSTAFA Ne gördün?

KADİR Güneş var.

MUSTAFA Yalnız mı?

KADİR Hayır Ay Dede ile konuşuyorlar. Sen benimle alay mı ediyorsun?

MUSTAFA Sus konuşma, çocuk musun doktor? Bu hayat memet meselesi.

KADİR Ne demek yahu?

MUSTAFA Tabanca var mı?

KADİR Bende tabanca ne gezer?

MUSTAFA Sende değil! Yukarda tabanca var mı?

KADİR Anlamadım.

MUSTAFA Adamın elinde tabanca bal gibi olur. Susturucusu da olur. Ben buradan bakarsam, o susturuculu tabanca beni vurur. Olan bana olur! Şimdi anladın mı doktor? Bir telefon edebilir miyim?

KADİR Büroya buyurun.

MUSTAFA (Büroya geçer) Özel.

(Kadir kapıyı kapatarak dışarıya çıkınca Mustafa telefonu tuşlamaya başlar)

GÜL Korkuyorum Kadir.

KADİR Evet tuhaf bir adam. Gene de korkma. Yanında ben varım. İçime doğdu. Bu adam çok paralı. Sus!

KADIN SESİ (Telesekreterden) Mesajınızı sinyal sesinden sonra bırakın. Sizi en kısa sürede arayacağım. (Sinyal sesi)

MUSTAFA Beni öldüreceklerdi. Ellerinden kurtulup bir muayenehaneye saklandım. Apartmanın önündeler. Sıkıştım kaldım burada. Seni yeniden arayacağım. (Telefonu kapatır. Kapıyı açar) Doktor Bey.

KADİR Görüşebildiniz mi?

MUSTAFA Evet. Neyim var?

KADİR Böyle olmaz ki. Geçin içeriye. (Hep birlikte muayene odasına geçerler) Oturun. Sorularına doğru yanıtlar verin ki hastalığınızı bulalım. Tamam mı?

MUSTAFA Tamam. Bayan çıksın dışarıya. Özel durumlar olabilir.

KADİR Gül Hanım siz çıkın dışarıya. (Gül endişeli çıkar) Bakın baştan şunu söyleyeyim. Vizite param oldukça yüksektir benim.

MUSTAFA Önemli değil.

KADİR Sonradan itiraz edilmesini istemem.

MUSTAFA Neden itiraz edeyim? Param var. İstedığınız parayı öderim. Yeter ki hastalığımı bulun. (Cebinden bir deste kâğıt para çıkartır. Şöyle bir baktıktan sonra uzatır)

Bunu avans olarak alın. Alın alın. Yalnızca avans.

(Kadir paraları alır şaşkınlıkla. Dışarıya yönelir)

MUSTAFA Nereye gidiyorsun doktor?

KADİR Şeye. Gül Hanım'a vereyim. Siz bu arada ceketinizi ve gömleğinizi çıkartın. (Çıkar)

(Kadir elinde paralarla Gül'ün yanına gelir. O da şaşırmıştır. Kadir susmasını işaret ederek paraları uzatır. Gül sevinçle ve şaşkınlıkla sessizce paraları sayar. Birbirlerine sarılarak sessizce hoplayıp zıplayarak sevinçlerini belirtirler. Hiç konuşmadan bu durum bir süre devam eder. Kadir yeniden içeriye girerken, Gül ellerini gökyüzüne kaldırmış durmaktadır)

KADİR Hazır mısınız?

MUSTAFA Hazırım doktor. Üstümdeki bütün parayı verdim. (Bir çek defteri çıkartıp gösterir) Bak bunu görüyorsunuz. Sana istediğin kadar para veririm. Yeter ki beni burada tut.

KADİR Nasıl tutayım? Anlamadım.

MUSTAFA Bugün, yarın, öbürü gün istediğin kadar kalayım burada. Yeter ki benim hastalığımı bul. Hiç dışarıya çıkmayayım. Nasıl olsa bulacaksın sonunda. Bu derdimi bulursan sana çok para veririm. İstedğini alırım. Gece de kalırım burada. Şu yatağa kıvrılır yatarım. Ekmek istemem, su istemem. Üç gün, beş gün, bir hafta demem. Hep kalırım. Yeter ki... Otele vereceğim parayı da sana veririm.

KADİR Otele ne kadar para veriyorsun?

MUSTAFA İki yüz dolar veriyorum. Gecelik. On gece kalsam iki bin dolar eder. Elâlemin pezevenklerine neden yedireyim? Bu iki bin doları sana versem kötü mü olur? Bak boya da yaptırıyorsun. Masrafına katkı olur.

KADİR İş değişti. (Hesap yapar)

MUSTAFA Doktor, hesabı kitabı bırak. Sana her gece için iki yüz dolar vereceğim. Beni burada yatır. (Çek defterini ye-

niden gösterir) Bak. Yazarım, gider çekersiniz. Hamiline yazarım, sekreter bile çeker.

KADİR Hiç böyle bir iş gelmedi başıma. Olacak gibi değil.

MUSTAFA Bal gibi olur. Şurada yatacağım doktor. Yemin ediyorum sesim soluğum çıkmaz.

KADİR Ya başka hastalarım gelirse? Seni böyle yatarken görmelerini istemem.

MUSTAFA Saklanırım. Kimseye görünmem.

KADİR Görünmeyeceksin öyle mi?

MUSTAFA Ne dersiniz yaparım.

KADİR Biraz izin verin bana. Düşünmem gerek.

MUSTAFA Düşünün Doktor Bey. Kötü mü olur? Bu kadar parayı tepmeyin doktor. Üstelik bu işin bir de sevabı var. Sevaba gireceksin doktor. Bir insanın hayatını kurtaracaksın. Hastalığımı bulacaksın.

KADİR Ya bulamazsam?

MUSTAFA "Canın sağ olsun," der, giderim.

KADİR Verdiğin parayı geri almadan mı?

MUSTAFA Almadan. Otelde geri veriyorlar mı ki sen verisin?

(Kadir çıkar, kapıyı kapatır)

GÜL Her şeyi duydum. Bu işte bir iş var Kadir.

KADİR Gerçi bana da bir tuhaf geliyor. Ama. Her dediğimi zi kabul edecek. Neden denemeyelim? Ne kadar para vermiş?

GÜL Taşınma paramız çıktı.

KADİR (Sevinir) Alacağımız parayı da düşün. Sorunumuz biter.

GÜL Turgut Bey her an gelebilir.

KADİR Saklarsınız. İçerdeki dolaba. Beş gece yatsa, dünyanın parası eder. Düşünsene bin dolar.

GÜL Ya geceleri?

KADİR Ben kahrım yanında. Eve geçer, ertesi sabah gelirsin.

GÜL Ya boya işi?

KADİR Yaparız. Bir yolunu bulup yaparız. Kuskulanmayın. Gidip konuşayım şununla.

GÜL Çok korkuyorum Kadir.

KADİR Korkma! Bana güven! Ne demişler kul sıkışmayınca Hızır yetişmezmiş. İşte Hızır! (İçeriye girer) Bak! Her şeyi baştan konuşalım. Beş gün kalacaksın burada. Karşılığında da bin dolar ödeyeceksin. Tamam mı?

MUSTAFA Tamam.

KADİR Salona falan hiç çıkmayacaksın. Hep bu odada kalacaksın.

MUSTAFA Tuvalete de mi çıkmayacağım?

KADİR Çıkacaksın. Ama haber vererek. Öyle zırt-pırt değil. Başka hastalar olabilir. Onlara görünmek yok.

MUSTAFA Beni soran falan olursa onlara da görünmem Doktor Bey.

KADİR Seni soranlara mı? O ne demek?

MUSTAFA Hani, belki bir soran falan.

KADİR Kimseye adres verdin mi?

MUSTAFA Verir miyim Doktor Bey! Belki bir soran falan... Hani. "Öyle biri yok burada," dersiniz.

KADİR Deriz deriz. Tamam! Yemek de istersin herhalde!

MUSTAFA Aç kalacak halim yok.

KADİR Yan apartmanın altında çok güzel bir lokanta var. Arada bir iner yersin.

MUSTAFA Yok yok! Aç kahrım daha iyi.

KADİR Canım uzak bir yer değil.

MUSTAFA Belki bir gören olur. Hani hastalarımızdan falan biri görür. Hiç gereği yok. Siz bana telefonla getirtirsiniz. Sessizce alır yerim. Parasını da hesaba dâhil ederiz.

KADİR Anlaştık. Şunu hiç unutma. Her ne sebeple olursa olsun sana saklanmamı söyleyecek olursak şu dolaba gireceksin, anlaşıldı mı? Nefes bile almayacaksın!

MUSTAFA Olur.

KADİR Saklan deyince ne yapacaksın?

MUSTAFA Dolaba gireceğim. Nefes bile almayacağım.
 KADİR Neden saklanacaksın? Çünkü burası hastane değil.
 Eğer yakalanırsam elimden muayenehane ruhsatımı alırlar. Anlaşıldı mı?
 MUSTAFA Anladım. Vallahi saklanırım.
 KADİR Saklan!
(Mustafa apar-topar dolaba girer)
 KADİR Aferin! Çıkabilirsin. Çık yahu!
 MUSTAFA *(Korkarak kafasını çıkartır)* Kim geldi?
 KADİR Kimse gelmedi.
 MUSTAFA Öyleyse.
 KADİR Prova yaptık.
(Telefon çalar. Gül açar)
 GÜL Doktor Ahmet Bey'in muayenehanesi. Buyurun. Efendim. Bir saniye. *(Ahizeyi eliyle kapatıp Kadir'e)* Almanya.
 KADİR *(Ahizeyi alır)* Buyurun. Evet benim. İyi gidiyor. Bana güvenin. Peki. Güle güle. *(Kapatır)*
 MUSTAFA Almanya'dan bile anıyorlar.
 GÜL Hastaları.
 KADİR İşlerimize karışmak yok.
 MUSTAFA Peki.
(Telefon yeniden çalar)
 GÜL *(Açar)* Doktor Ahmet Bey'in muayenehanesi. Buyurun. Bir saniye. *(Kadir'e)* Halit Bey.
 KADİR *(Gelir)* Halit Bey mi?
 GÜL Bizim öküz.
 KADİR *(Ahizeyi alır)* Alo. Evet. Buyurun efendim. Saygılar benden efendim. Ne yapalım? Bir tarla edinmeye çalışıyoruz efendim. Ben de sizin gibiyim efendim. Etimi keser yerim ama kasaba minnet etmem. Buyurun. Adı ne demiştiniz? Tahsin Bey. Yazdım adını efendim. Ne zaman? Üç mü? Uygun. Elimden geleni yaparım efendim. Benden de saygılar efendim. Peki efendim, peki. Güle güle. *(Kapatır)* Saat üçte Tahsin Bey'i alacağız. Adam

Halit Bey'in şirketinde personel şefiymiş. Unutma!
 GÜL İster misin Halit Bey seni şirkete doktor olarak alsın!
 KADİR Nerden çıkartıyorsun?
 GÜL Baksana çok sevdi seni.
(Kapı çalınır)
 KADİR Kapıyı aç.
(Gül kapıyı açar. Gelen Turgut'tur. Kadir içeriye kaçar)
 TURGUT Kolay gelsin çocuklar!
 KADİR *(Mustafa'ya)* Saklan!
(Mustafa dolaba saklanır korkuyla. Kadir üstündeki önlüğü çıkarır)
 GÜL Buyurun Doktor Bey.
 TURGUT Ama gene giymişsin önlüğü!
 GÜL Yıkayacağım.
 TURGUT Kadir Usta nerde?
 GÜL İçerde.
 KADİR *(Girer)* Hoş geldiniz Turgut Bey.
 TURGUT Hoş bulduk. Yan sokağa gelmiştim. Bir uğrayayım dedim.
 KADİR İyi ettiniz.
 TURGUT Nasıl gidiyor?
 KADİR Salonun birinci katını bitirdik.
 TURGUT *(Bakar)* Güzeel. Aman benim yüzümü kara çıkartmayın. Sabah beni aradı Ahmet.
 KADİR Biraz önce de beni aradı.
 TURGUT Çok titizdir. *(Muayene odasına kadar girer)* Buralara başlamamışsınız.
 KADİR Başlayacağız.
 TURGUT Bu ayakkabıları falan ortada bırakmayın.
 KADİR Şey...
 TURGUT Neden baş köşede?
 KADİR Hayvan!
 TURGUT Ne dedin?
 KADİR Gül Hanım kaldır şunları.

TURGUT *(Salona geçer)* Karına Gül Hanım mı diyorsun Kadir Usta?

KADİR İş sırasında böylesi daha iyi Turgut Bey.

TURGUT Çayınız yok mu?

GÜL Hemen demlerim.

TURGUT Yooo yooo... Şaka yaptım. İşim başından aşkın zaten. Gene uğrarım. Kolay gelsin.

KADİR Güle güle.

GÜL Çay içmeye de bekleriz.

TURGUT Gelirim. *(Çıkar)*

(Kapıyı kapatıp içeriye geçerler. Önlüklerini giyerler. Muayene odasına geçerler)

KADİR Çık artık! Heeey!

MUSTAFA *(Çıkar)* Kimdi o gelen?

KADİR Kimse kim? Sana ne? Beni böyle zor durumda bırakacak sorular sormak yok! Anlaşıldı mı?

MUSTAFA Peki.

KADİR Ayakkabılarına falan da sahip ol.

MUSTAFA Peki.

KADİR Gördüğün gibi muayenehaneye boya yapıyor. Bu odanın da boyanması gerek.

MUSTAFA Boyacılar.

KADİR Evet boyacılar seni görmemeli. Ama nasıl? En iyisi burayı benim boyamam. Yoksa gidip ihbar edebilirler.

MUSTAFA Ben de yardım ederim.

KADİR Olur mu öyle şey? Sen hastasın. Yoksa değil misin?

MUSTAFA Bana ne zaman bakacaksın?

KADİR Biraz sonra bakacağım. Ama önce konuşmamız gereken şeyler var. Çeki ne zaman vereceksin?

MUSTAFA Ne çeki?

KADİR Beş günlük otel parası.

MUSTAFA Kaçmıyorum ya. Giderken veririm.

KADİR Olmaz öyle şey. İş rastlantıya bırakmayalım.

MUSTAFA Kaçacağımı mı sanıyorsun? Zorla dışarıya atma-

ya kalksan gene gitmem. Ben buraya iyileşmeye geldim.

KADİR Bu işin masrafı var. Para işini konuşalım.

MUSTAFA Konuşalım. Yarın yarısını veririm.

KADİR Hayır, bugün olsun!

MUSTAFA Beş yüz dolar mı?

KADİR Evet. Ya kalanı ne zaman vereceksin?

MUSTAFA Kalanını mı? Kalanı da ayrılırken veririm.

KADİR Olmaz. Ters gelişmeler olabilir. En iyisi kalanı da en geç...

MUSTAFA Evet.

KADİR Ayrılmadan bir gün önce verirsin.

MUSTAFA Bana neden güvenmiyorsun Doktor Bey?

KADİR Bunun güvenle ilgisi yok. Ne olur ne olmaz. Hem benim de parasal sorunlarım var. İstemiyorsan vazgeçelim.

MUSTAFA Yooo yooo... Ne dersiniz kabul.

KADİR O zaman mesele yok. Anlaştık mı?

MUSTAFA Anlaştık.

KADİR Beş yüz dolarlık bir çek yaz bakalım.

MUSTAFA Şimdi mi?

KADİR Şimdi mi ne demek? Hemen şimdi.

MUSTAFA *(Yazar)* Alın.

KADİR *(Alır, sevinir)* Şimdi çekebilir miyiz?

MUSTAFA Aceleniz ne?

KADİR Yağlıboya aldıracağım.

MUSTAFA Beş yüz dolarlık mı?

KADİR Size ne yahu? İstersem bin dolarlık aldırırım. Öyle değil mi?

MUSTAFA Öyle. Ama ben güvenilmeyecek adam değilim.

KADİR Sen bekle. *(Dışarıya Gül'ün yanına gelir)* Köşedeki bankaya git. Kimliğini unutma! *(Çeki verir)*

GÜL *(Çeki okur. Şaşkın)* İnanamıyorum.

KADİR Belki de palavradır. Çabuk tut elini. *(Kapıyı açar Gül'ü gönderir. Kapıyı kapatıp Mustafa'nın yanına ge-*

lir) Şimdi anlaşılacak.

MUSTAFA *(Kuşkulanır)* Anlaşılacak mı?

KADİR Fazla sürmez.

MUSTAFA Neler oluyor?

KADİR Karşılıksız değildir inşallah!

MUSTAFA Anlamadım.

KADİR Verdiğin çek diyorum. İnşallah karşılığı vardır.

MUSTAFA Çek mi? Ondan mı söz ediyordun Doktor Bey?

KADİR Ya neden söz edecektim?

MUSTAFA Karşılığı olmaz mı? Var.

KADİR Şimdi anlaşılacak.

MUSTAFA Beni sahtekâr mı sandın Doktor Bey?

KADİR Ne olur ne olmaz diye düşündüm.

MUSTAFA Aç birine mi benziyorum yani. İşim var, gücüm var. Param var, pulum var yani.

KADİR Ne iş yapıyorsun?

MUSTAFA Ben mi?

KADİR Başka kimse var mı yanınızda?

MUSTAFA Yok.

KADİR İşiniz nedir?

MUSTAFA İhale... Firma.

KADİR İyi. O zaman iyidir durumunuz.

MUSTAFA Şükür. Çorbamızı içiyoruz ama o kadar kolay değil işimiz.

KADİR Zor da değildir. Rüşveti verdin mi işi götürürsün.

MUSTAFA Rüşvetle bitse kolay. Ya rakip firmaları ne yapacaksın? Adam gelmiş alının şakağına dayamış tabancayı. "Girmeyeceksin bu ihaleyle!" diyor. "Yoksa bitiririm işini!"

KADİR Hepsini sen mi kazanacaksın yani? Girmeyiverirsin olur biter.

MUSTAFA O zaman hiçbirine girme şansın kalmaz. Adın bir kez korkağa çıktı mıydı mümkünü yok o piyasada ekmek yiyemezsin. Silahsa silah, gürültüyse gürültü. Ya

herru ya merrul.

KADİR Tu bi or nat tu bi yani.

MUSTAFA O ne demek?

KADİR Şekspir'i duymadın mı hiç? Türkçesi olmak ya da olmamak.

MUSTAFA Kurukafa. Hatırladım.

KADİR Ama hiçbir şey ölmekten kötü olamaz.

MUSTAFA Hiç parasızlık çekmemişsin anlaşılan. Çaresizlik kötüdür Doktor Bey. Parasızlık çaresizliktir. Ve ölüm parasızlıktan iyidir. Zira bir ölünün paraya ihtiyacı yoktur.

KADİR Yani.

MUSTAFA Yanisi tehdit edeni misliyle tehdit edeceksin. Seni bacağından vurmaya kalkışanı alından mihlayacaksın. Her zaman her yerde ilken "Benim anam ağlayınca ya kadar onun anası ağlasın!" olmalı. Yoksa işin bitiktir.

KADİR Bilmediğim bir dünya. Biz burada işimizle gücümüzle uğraşırız.

MUSTAFA Biz de işimizle gücümüzle uğraşacağız bırakmalar. Ama ne mümkün... Oysa devlet mahi deniz, yemeyen domuzdur. Kardeş kardeş, hakkına razı olsa herkes, bu kavgaya ne gerek kalır? İnşaat işini sen aldıysan, arsa işini ben almalıyım. Hep bana, rab bana denmez ki... Karşı tarafı da düşüneceksin değil mi? Onu da bir ana doğurdu diyeceksin. Öyle mi?

KADİR Bu işlere pek akhım ermez benim.

MUSTAFA Aslında su testisi su yolunda kırıktır. Silahla kalkan silahla yatar. Sonumu pek iyi görmüyorum Doktor Bey. Bu düşünceler hırpalıyor beynimi. İçim hep pır pır ediyor. Hastahğım belki de beynimde. Bende ki hastahğı bulacak mısın doktor? Söyle, bulacak mısın? Bak konuştuk rahatladım. Sanki iyileştim. Demek ki benim dermanım, içimi dökmekten geçiyor.

KADİR Yani gidecek misin?

MUSTAFA Deli misin doktor? Burada kalacağım. Ta ki...

Düzelene kadar.

KADİR Ama demiştin baştan, en fazla beş gün. Yoksa...

MUSTAFA Tamam, tamam. Söz sana, beş gün sonra gide-
rim. Zaten daha fazla dayanmamam. "Ya herru ya mer-
ru!" deyip fırlarım sokağa. Artık ondan sonrası Allah
kerim. Ama "neden şimdi değı?" dersen çıkmamış can-
da umut olduğundandır. Anlaşıldı mı doktor?

(Kapı çalınır. Mustafa saklanır. Kadir kapı gözünden baka-
rak açar)

GÜL (Sevinçle girer. Paraları uzatır) Al. Ne o şaşırmadın?

KADİR Artık inandım. Öbür beş yüzü de alacağız ve evi-
mizi borçsuz-harçsız tutacağız. (Paraları acele sayar) En
iyisi birazdan sen git, kaparoyu verip evi tut. "Kalanı
da beş gün içinde getireceğim," dersin.

GÜL Telefon eder söylerim. Gece de bırakırım. Ne kadar
eksikimiz var?

KADİR Öbürünü de alırsak elimizde bir miktar para bile
kılır.

(Kapı çalınır)

GÜL Artık kimseye ihtiyacımız kalmadı.

KADİR Halit Bey'in adamı gelecekti. Tahsin Bey.

GÜL Açmayalım.

KADİR Adama randevu verdik.

GÜL Verdikse verdik. Şimdi de iptal ettik.

KADİR Olmaz öyle şey. Aç kapıyı. Bak saat üçe beş var. Ka-
pıyı açmazsak Halit Bey'e nasıl veririz bunun hesabını?
(Gül, Kadir'in içeriye girmesine bile zaman bırakmadan ka-
pıyı açar. Tahsin içeriye girer. Tahsin'le Kadir göz göze ge-
irler. Kadir hemen içeriye kaçar. Korku içindedir)

GÜL Buyurun.

TAHSİN Randevum vardı. Halit Bey telefon etmişti.

GÜL Tahsin Bey?

TAHSİN Evet kızım.

GÜL Sizi salona alayım.

TAHSİN Allah Allah!

(Tahsin salona geçer oturur, ama aklı belli ki Kadir'dedir)

GÜL Ben Doktor Bey'e haber vereyim.

TAHSİN Doktor Bey'in adı nedir?

GÜL Ka... Ka... Ka... Ahmet Bey.

TAHSİN Allah Allah. Tanıyacak gibiyim, ama nerden? Da-
ha önce nerelerde çalıştı?

GÜL Beş yıldan beri buradadır kendisi.

TAHSİN Ayrıca başka yerlere de gidiyor mu?

GÜL Hayır, gitmez. Yalnızca burada çalışır.

TAHSİN Tanıyacağım ama nerden? Gözüm bir yerlerden
ısıyor. Çok iyi tanıyorum. Sanki bir yerlerde gördüm
onu.

GÜL İnsan insana benzemez mi? Bir şey içer misiniz?

TAHSİN Sağ ol kızım.

GÜL Geldiğinizi haber vereyim.

(İçeriye geçer)

TAHSİN Allah Allah!.. Allah Allah!..

KADİR (Korkuyla) Ne yapıyor?

GÜL Seni tanımaya çalışıyor. Bir sürü sorular sordu.

KADİR Neler sordu?

GÜL Başka bir yerde çalışıp çalışmadığını sordu. Hayır ça-
lışmıyor dedim. Beş yıldır burada dedim.

KADİR Başka ne sordu?

GÜL Adını sordu.

KADİR İnşallah Kadir demedin.

GÜL Az daha diyecektim. Ama sonradan toparladım.

KADİR İkna oldu mu?

GÜL Neye ikna olacak?

KADİR Benim doktor olduğuma.

GÜL Beni korkutuyorsun. Açık açık söylesene neden telaş-
lanıyorsun?

KADİR Şimdi ne yapacağız Allah'ım?

GÜL Söylesene!

KADİR Bu adam beni kesinlikle tanır. Şimdi yüz yüze gelince...

GÜL Öyleyse yüz yüze gelmeyin.

KADİR Nasıl gelmeyelim? İçeriye girdiğimi gördü.

GÜL Kapıyı açmayalım demiştin, dinlemedin. Kim bu adam? Nerden tanıyacak seni?

KADİR Nerden mi tanıyacak? Bundan üç ay önce pımpirikli bir herifin evine boya yapmıştım ya. Hani annemin hastalığı yüzünden senin gelemediğin iş. Şu önüne geleni ihbar eden herif vardı ya. Muhbir Tahsin. Bu adam!

GÜL *(Dehşetle)* Eyvah!

(Gül şaşkın, Kadir çaresiz. Bu arada Mustafa da kendisiyle ilgili olumsuzluklar geliştiğini sanarak silahını çekip dolaba girerken)

III

Tahsin salonda oturmayı sürdürmektedir. Gül beklerken Kadir bir çözüm bulmak için düşünmektedir.

KADİR *(Sevinçle)* Buldum. Buldum!

GÜL Ne yapacaksın?

KADİR Dinle beni!

GÜL Söyle.

KADİR Dışarıya çıkıp salonun kapısını bir mazeretle kapatacağım. Ben boyacı Kadir olarak kapıya çıkacağım. Kapının zilini çaldığımda sen salon kapısını da açık bırakarak dış kapıyı açacaksın. Ben de Kadir Usta olarak içeriye gireceğim. Ne dediğimi anlayabiliyor musun?

GÜL Anlamıyorum.

KADİR Yani tanıdığım adam olarak gireceğim içeriye. Şimdi anladın mı?

GÜL Peki Ahmet ne olacak?

KADİR İçerde olacak!

GÜL Bunun sana yararı nedir?

KADİR Beni Kadir olarak görmüş olacak. Böylece tehlikeyi savuşturacağız.

GÜL Sonra ne olacak?

KADİR Aynı şekilde gene dışarıya çıkacağım ancak bu kez benim çıktığımı göreceksin. Doktor Ahmet olarak girdiğimi ise görmeyecek. Sonra da içeriye çağıracağım Tahsin Bey'i.

GÜL Çok karışık.

KADİR Hiç de değil. Ne yapacağımı ezberle gerisini bana bırak. Anladın mı?

GÜL Anlamadım.

KADİR Bak şimdi ben çıkarken salon kapısını kapatacağım.

GÜL Şimdi mi çıkacaksın?

KADİR *(Bir yandan da önlüğünü çıkartıp boyacı kılığına girmiştir)* Evet işte böyle çıkacağım.

GÜL Ne zaman geleceksin bir daha? Beni bu adamlarla baş başa bırakma!

KADİR Hemen geleceğim yahu.

GÜL O arada ben ne yapacağım?

KADİR Hiç sesini çıkartmadan bekleyeceksin. Hiç konuşma. İşleri karıştırma.

GÜL Ya soru sorarsa?

KADİR *(Sakin olmaya çalışarak)* Her şeyi unut. Şimdi salona geç ve salon kapısını kapatarak Tahsin Bey'e "Biraz sonra Doktor Bey sizi alacak," de. Ve bekle. Kapının çalındığını duyunca da salon kapısını açarak dış kapıyı açıp benim içeriye girmemi sağla. Hiç sesini çıkartmadan dur. Ben sana ondan sonra ne yapacağımı söyleyeceğim. Tamam mı?

GÜL *(Yapacaklarını ezberler)* Kapıyı... Salonda... Sonra... Kapı zili çalınca, salon kapısını açıp... Dış kapıyı... Tamam... Anladım...

KADİR Aman bir yanlışlık olmasın! Mahvoluruz sonra. Unutma! Bu adamın adı Muhbir Tahsin'dir. Öntüne geleni ihbar eder. Benim Doktor Ahmet olmadığımı anlar-sa başıma geleceklerden sen sorumlu olursun. Sonra ah vah etsen de iş işten geçmiş olur.

GÜL Gene bir şeyi çözemedim. Neden geleceksin muayenehaneye?

KADİR Ben Ahmet Bey'in kardeşiyim!.. Örneğin borç almaya gelmiş olabilirim.

GÜL Ama senin kardeşinin adı Saffet.

KADİR Hayır Ahmet!

GÜL Sen iyi misin Kadir?

KADİR Bak karıcığım tabii ki benim gerçek kardeşimin adı Saffet. Ama Ahmet benim geçici kardeşim olacak. Tamam, tamam sen kafanı takma buna. Dediklerimi yap yalnızca. Hadi git salonun kapısını kapat ve içerde bekle! Zil çalınca da salon kapısını da açık tutarak daire kapısını açıp benim içeriye girmemi sağla.

(Gül biraz da şaşkınca çıkar, salona girer. Kapıyı kapatır)

GÜL *(Tahsin'e)* Biraz sonra alacak sizi.

(Gül eline bir bez alır pencerenin tozlarını almaya başlar. Kadir tam kapıyı açmak üzeredir ki zil çalınır. Kadir hızla kapıyı açar. Gelen Nurtan'dır)

NURTEN Doktooor!

KADİR *(Kolundan tuttuğu gibi dışarıya çıkartırken)* Aman! *(Kadir kendisi de çıkar ve kapıyı sessizce kapatır. Gül salon kapısını açarak dış kapının öntüne gelir. Kapıyı açar. Bakınır)*

GÜL Kim o? Kim oooo?

(Gül kapıyı kapatarak ne yapacağını bilemez bir şekilde salona gelir)

TAHSİN Kim gelmiş kızım?

GÜL Kimse yok.

TAHSİN Hırsız falan olmasın! Bak böyle yaparlar hep. Ev-

deler mi diye denetlerler. Sonra da cump içeriye.

GÜL Yok canım ne hırsız! Herhalde biri yanlışlıkla çaldı.

TAHSİN Yooo!.. Bu işte bir iş var. Hemen polise duyuralım!

GÜL Durun. Arada bir olur böyle şeyler.

TAHSİN Olur mu kızım olur mu? Denetliyorlar. Sonra da cump. Telefon içerde mi?

GÜL Evet ama... *(Engellemeye çalışır)* Doktor Bey... Çok kızar... Çok sinirlidir Doktor Bey... Kendi muayenehanesinde böyle bir şey yapılmasına asla izin vermez.

TAHSİN *(Bashayağı çekişmektedir Gül'le)* Biz onun kötülüğü için bir şey yapmıyoruz ki. Tam tersine! Hem bu bir yurttaşlık görevidir. Sabahtan beri kaç olayı Polis İmdat'a duyurduğumu biliyor musun? Çekil önümden kızım!

(Kapının zili yeniden çalınır)

TAHSİN Sen dur! Ben açarım! Onlarla ancak ben mücadele edebilirim.

(Gül'ün bütün karşı koymalarına rağmen kapıyı açar)

KADİR *(Girer. Bir an şaşkınlık geçirir)* Tahsin Bey! Ne arıyorsunuz burada?

TAHSİN *(Afallar. Durumu anlamaya çalışır)* Kadir Usta!

KADİR Burada ne aradığınızı soracaksınız galiba. Doktor Ahmet benim ağabeyimdir.

TAHSİN Ağabeyin mi?

KADİR Evet ağabeyimdir.

TAHSİN Yahu bu ne benzerlik? İnanılacak gibi değil.

KADİR Yumurta ikizi gibiyizdir biz iki kardeş.

TAHSİN Allah Allah! Allah Allah!

KADİR Salona geçelim Tahsin Bey.

(Tahsin ve Kadir salona geçerler. Otururlar)

TAHSİN Allah Allah! Şimdi sen Kadir olduğuna göre o da Ahmet Bey öyle mi?

KADİR Öyledir. Arada bir bizim eve gelir ziyarete. Ağabeyimi ben sanıp hatır soranlar mı ararsın? "Façayı dü-

zeltmişsin," diyenler mi?

TAHSİN Ne façası?

KADİR O bana göre çok iyi giyinir de... Benim yeni giysiler aldığımı sanır mahalleliler. Bırak onu anneme bile kaç kez ağabeyim gibi gelip, elini öptüm. Hal hatır sordum. Yani onun yerini doldurdum. Ama annem bile farkına varamadı Ahmet diye sarıldığının ben olduğumun. "Yavruuum, kokunu özlemişim," diye kaç kereler bağırdığını, bana Ahmet'mişim gibi davrandığımı görmeyizi isterim Tahsin Bey.

TAHSİN Neden onun gibi gelmek zorunda hissediyorsun annenin yanına? Yoksa Doktor Bey hayırsızlık edip gitmiyor mu annesine?

KADİR Gitmez mi? Ama işi o kadar çok ki ayda bir kez gelebiliyor. Oysa annem her gün gelmesini istiyor. O zaman da biz böyle bir çare bulmak zorunda kaldık haliyle. Sizin neyiniz var? Neden geldiniz buraya?

TAHSİN Vallahi son zamanlarda kendimi pek iyi hissetmiyorum.

KADİR Geçmiş olsun.

TAHSİN Bugüne kadar doktora gelmiş adam değilim. Laf aramızda doktorlara da güvenmem doğrusu. Beni böyle sıkıntılı görünce bizim Halit Bey, ağabeyini tavsiye etti. Onun hayatını kurtarmış. Ben de bir görüneyim diye geldim.

KADİR İyi etmişsin Tahsin Bey. Doğruya doğru, çok iyi doktordur. Öyle bildiğiniz doktorlara benzemez. Aletle falan dinlemez hastalarını. Derdini sorar. Anlatır. Belki de fazladan bir de dilinizi çıkarttırır. Şıp diye anlar. İlaç bile yazmaz. Ama dediklerine uyacaksınız. Gül Hanım, Tahsin Bey izin verirse, ağabeyimin yanına bir-iki dakika girivereyim.

TAHSİN Gir gir.

KADİR Çok teşekkür ederim. Hadi durmayın Gül Hanım.

(Gül içeriye geçer. Bir süre bekler)

TAHSİN Sizi şöyle bir arada görsem.

KADİR Görürsünüz, görürsünüz.

TAHSİN Öyleyse ben de seninle birlikte gireyim içeriye.

KADİR Şimdi mi?

TAHSİN Bir sakıncası mı var?

KADİR Yok da... Ağabeyim biraz titizdir. Zaten çok özel bir durum var ortada. Hadi söyleyeyim, para almaya geldim. Kızlar... Nasılsa bundan böyle sık sık geleceksiniz buraya. Bir gün görürsünüz bizi yan yana.

GÜL *(Gelir)* Ağabeyiniz bekliyor.

KADİR Sıranızı verdiğiniz için teşekkür ederim Tahsin Bey. Hemen çıkacağım. *(İçeriye geçer)*

TAHSİN Olmaz böyle şey!

GÜL Bir şey mi dediniz?

TAHSİN Bu kadar benzerlik olamaz. Yani bu iki kardeşi yan yana görmeden inanamayacağım bu duruma.

KADİR *(Önlüğünü giyinmiştir. Kapıyı açarak yarım görünüp, sesini kalınlaştırarak)* Tahsin Bey.

TAHSİN *(Ayağa kalkar)* Buyurun.

KADİR Rica ederim rahatsız olmayın. Kardeşimle küçük bir görüşmemiz olacak.

TAHSİN Rica ederim.

KADİR Size çok teşekkür ediyorum. Kızım Tahsin Bey bir şey içerler mi acaba?

GÜL Ne getireyim? Çay, kahve?

TAHSİN Teşekkür ederim. Hava sıcak zaten.

KADİR Bana biraz izin verin Tefik Bey. Siz rahatınıza bakın.

TAHSİN Rica ederim. Ama benim adım Tahsin.

KADİR Tefik de nerden çıktı? Öbür dilerim Tahsin Bey.

(Başını içeriye çeker. Tahsin yeniden oturur.)

KADİR *(Tahsin'e iyice duyurarak Doktor gibi)* Ne anlayışlı bir insan. Çok beğendim Tahsin Bey'i. Beyefendi, gerçek

bir beyefendi doğrusu. Anlayışına hayran kaldım diye-
bilirim.

*(Tahsin yerine oturur. Konuşulanları dikkatle dinlemeye
başlar)*

KADİR *(Boyacı gibi)* Geçtiğimiz ay evini boyamıştım. Beni
burada görünce şaşır-
dı. Kardeşim olduğunu söyledi-
ğimde de şaşkınlığı bir kat daha arttı. Gerçekten de mü-
kemmel bir insandır. Hatta diyebilirim ki, bugüne ka-
dar evine boya yaptığım insanların en mükemmeli-
dir. Çok dürüsttür. Bu nedenle de sırf namuslu bir insan ol-
duğu için bazı sorunları var galiba.

KADİR *(Doktor gibi)* Namuslu insanların çektikleri çilele-
rin yabancıları sayılmam. Bu nedenle de pek şaşmadım
doğrusu.

*(Tahsin biraz rahatlamıştır. Mustafa da içerde kendisiyle il-
gili bir durum olmadığını anlamıştır. Kadir, Mustafa'nın
yanına gelir. Dolabın içine saklanması biraz da kızarak
işaret eder. Mustafadolaba girer)*

KADİR *(Doktor gibi)* Tahsin Bey gibi şerefli insanların dok-
toru olmak benim için onur verici bir durumdur. Bu ne-
denle kendimi şanslı sayıyorum.

KADİR *(Boyacı gibi)* Al ben de o kadar. Evine boya yaptı-
ğım için şanslı sayıyorum kendimi. Allah herkese Tah-
sin Bey gibi müşteriler nasip etsin.

KADİR *(Doktor gibi)* Sevgili kardeşim. Lütfen söyle bana.
Ne kadar para vereyim sana?

KADİR *(Boyacı gibi)* Ashnda çok utanıyorum senden. Her
gelişimde para veriyorsun bana.

KADİR *(Doktor gibi)* Benim karşımda ezilmen için hiçbir
neden yok sevgili kardeşim. Çünkü ben bugün para ka-
zanan bir doktor olmuştum bundaki katkımı hiçbir za-
man unutamam. *(Güya para uzatır)* Yeter mi bu kadar?

KADİR *(Boyacı gibi)* Fazla. Yarısını geri al.

KADİR *(Doktor gibi)* Hayır alamam. Sana olan borcumu

ödeyemem çünkü. Bugün böyle bolluk içinde yaşıyor-
sam eğer, bunu sana borçlu olduğumu unutamıyorum
asla. Kıрма beni, al bu parayı.

KADİR *(Boyacı gibi)* Seni kırmaktansa öleyim daha iyi.
Üzülme alıyorum. Bu parayı, değerli ve namuslu insan
Tahsin Bey'i daha fazla bekletmemek için almak zorun-
da olduğumu da lütfen unutma abi.

KADİR *(Sessizce)* Fazla abartma. Herif çakabilir. *(Yüksek ses-
le)* Asla unutmam!.. Gel seni öpeyim. *(Öpüşme sesleri)*
Hadi, yolun açık olsun!

KADİR *(Boyacı gibi)* Sağ ol abi.

*(Kadir yeniden önlüğü çıkarır. Eline aldığı kâğıt paraları
sanki cüzdanına yerleştiriyormuş gibi yaparak dışarı çıkar.
Tahsin'in yanına gelir)*

KADİR Böyle kardeş bulunmaz vallahi. Ne zaman başım
sıkışa gelirim yanına. Söylememe bile gerek bırakma-
dan dünyanın parasını sıkıştırır elime.

TAHSİN Versin! Ne olacak? İyi götürüyorlar. Allah bilir
doğru dürüst vergi bile ödemi-yordur.

KADİR Olur mu? Çok dürüsttür. Çoğu hastasından para
bile almaz. Aldıklarına da mutlaka makbuz keser.

TAHSİN Bizim Halit Bey'in makbuzunu kesmeyi unutmuş
ama.

KADİR Ha! İlk kez mi gelmişti Halit Bey?

TAHSİN Nerden biliyorsun?

KADİR Demin söylediniz ya. Hayatını kurtardığına göre
ilk kez gelmiş olmalı.

TAHSİN *(Kuşkulandır)* İkinci kez gelenlerin hayatını kurtar-
maz mı?

KADİR Olur mu öyle şey? Siz söylemiştiniz ya... İlk kez ge-
lenlerden para almaz ağabeyim. Kesinlikle zorla bı-
rıp gitmiştir parasını.

TAHSİN Aynen öyle olmuş. Hayret nerden biliyorsun Ka-
dir Usta?

KADİR Yahu Tahsin Bey... Kardeşimin huyunu suyunu ben bilmeyeceğim de Rıza Efendi mi bilecek?

TAHSİN Rıza Efendi de kim?

KADİR Sözün gelişi canım... Ama Halit Bey iyi etmiş de parasını bırakmış. Bir dahaki gelişinde iki makbuzu birden keser. İsterseniz bu hususta bahse tutuşalım.

TAHSİN Keser mi?

KADİR Keser. Neden kesmesin? Kesmemesi için ne gibi bir neden var ki? Öyle değil mi? Biraz sonra sizi alacak. Bir emriniz olursa beni arayın Tahsin Bey. Şimdi çıkmak zorundayım... Olur mu?

TAHSİN Olur.

KADİR Şimdilik hoşça kalın.

TAHSİN Güle güle.

(Kadir, Gül'ü de yanına alarak çıkar, salon kapısını kapatır. Dış kapıyı açar, çıkmadan gürültüyle kapatır. Odasına geçer. Yeniden doktor önlüğünü giyer)

KADİR Şimdi anladın mı ne yapmak istediğimi?

GÜL *(Sevinçle)* Anladım.

KADİR Ben kimim?

GÜL Doktor Ahmet Bey.

KADİR Şimdi çağır bakalım Tahsin Bey'i.

(GÜL güvencili adamlarla salona gider)

GÜL Tahsin Bey... Sizi alalım.

TAHSİN Peki.

(Önde Gül, arkada Tahsin önce sekreter odasına, oradan da muayene odasına girerler. Kadir hemen ayağa kalkar)

KADİR Hoş geldiniz. Tahsin Bey!.

TAHSİN *(Gene şaşkın)* Yahu bu kadar olmaz. Böyle benzerlik olmaz. Tıpatıp...

KADİR Maalesef öyle. Bunu engelleyecek bir çare bulamıyorum ne yazık ki.

TAHSİN Benzerlik sıkıntı mı yaratıyor?

KADİR Ne demezsiniz Tahir Bey, ne demezsiniz?

TAHSİN Adım Tahsin.

KADİR Özür dilerim Tahsin Bey.

TAHSİN *(Birden)* İçinizdeki gömlek de aynen onun giydiği gömleğe benziyor. Hatta pantolonunuz da tıpkısı.

KADİR Maalesef maalesef... Affedersiniz külotumuz bile aynıdır.

TAHSİN Anlayamıyorum!

KADİR Efendim, yabancımız değilsiniz. Böylece tanışmış olduk. Artık sizi dost olarak kabul edebilirim değil mi?

TAHSİN Rica ederim. Şeref verirsiniz.

KADİR Hayır hayır şeref bizim, Rıfkı sizin.

TAHSİN Ne Rıfkı'sı?

KADİR Tahsin Bey espri yapıyorum. Artık dostuz ya... Hem hastalarımın rahatlamasını sağlıyorum böylece, hem de içtenliğimi göstererek onlarda güven duygusunun oluşmasına katkıda bulunuyorum. Nerde kalmıştık?

TAHSİN Külotunuzda.

KADİR Ha evet! Affedersiniz külotumuz bile aynıdır kardeşimle. Aynı olmak zorundadır. Eğer zamanınızı almıyorsam açıklayabilirim bunun nedenini.

TAHSİN Açıklayın, çünkü kuşkulu bir durum var ortada.

KADİR Efendim... Biz üç kardeşlik. En büyükleri ben... Ortanca Saffet. En küçüğümüz de Kadir. Yani sizin tanıdığınız Kadir. Aile yoksul... En küçüğümüz olan Saffet simit satarak aile bütçesine katkıda bulunuyor. Ve biz iki kazık kadar adam okumaya çalışıyoruz. Fakat Saffet'in özverisi de işe yaramamaya başlıyor. Zira evin diğer çalışanı olan rahmetli babam asansör boşluğuna düşerek ölüyor. Artık tek gelirimiz Saffet'in simit kazancı oluyor. Kuşkusuz iki kardeşin yani Kadir ve benim eğitim görmemiz tehlikeye düşüyor. Çünkü ikimiz de lise mezunuyuz ve yüksek öğrenim görmek istiyoruz.

TAHSİN Asansörlü, belki de hidroforlu ve kaloriferli dairenizi neden satmadınız?

KADİR Satamazdık çünkü öyle bir dairemiz yoktu.

TAHSİN Ama yanılmıyorsam babanız asansör boşluğuna düşmüştü.

KADİR Çalıştığı inşaatın asansör boşluğuydu. Babam bir yapı işçisiydi. Allah gani gani rahmet eylesin ama çok dürüst bir insandı. Pezevenk ve alçakların dünyasında bir saftorikti o.

TAHSİN Külöt.

KADİR Geleceğim efendim, külota geliyorum. Kısacası ya Kadir ya da ben kendimizi feda edecektik ki öbürü okuyabilsin. Özveride bulunan Kadir oldu. İnşaatlarda çalışmaya başladı ve benim okumamı, ailenin de doymasını sağladı. Sonra boyacı oldu. Ben ise okudum ve doktor oldum. Ama kardeşime olan vicdan borcumu nasıl ödeyecektim? Bunun yolunu bulmakta da gecikmedim. Şükür para kazanıyordum. Kendime ne alırsam aynı-sını da Kadir'e alarak vicdanımı temizlemeye çalışıyordum. İşte bizim acıklı hikâyemiz. Gömlek, pantolon, ayakkabı ve hatta külötla ilgili bir sorunuz kaldı mı Tahsin Bey?

TAHSİN Babanızı takdir ettim Doktor Bey. İnsan hep namuslu olmalı. Çünkü namuslu olan hep kazanır.

KADİR Bu hesaba göre namussuz olanların da sürünmesi gerekir. Bunun da pek böyle olmadığı açıktır. Siz ne iş yapıyorsunuz Tahsin Bey?

TAHSİN Ben Halit Bey'in şirketinde personel şefi olarak çalışıyorum.

KADİR Evli misiniz?

TAHSİN Evliydim. Maalesef.

KADİR Allah rahmet eylesin.

TAHSİN Ölmedi. Keşke ölseydi. Evi terk etti. Üç ay önce... Ben de boşanmak zorunda kaldım.

KADİR Kusura bakmayın, öldü sanmıştım.

TAHSİN Ashında öldü sayılır. Benim için öldü.

KADİR Peki neden ayrıldınız?

TAHSİN Evi terk ettiği için.

KADİR Evi neden terk etti?

TAHSİN Namuslu ve dürüst bir adam olduğum için. Son zamanlarda bunu açık açık yüzüme de söylemeye başlamıştı. Gece iş dönüşü eve yorgun argın gelen erkek ne ister? Bir güler yüz değil mi? Evet güler yüzle karşılıyordu beni. *(Tunçlar)* "Hoş geldin keriz!" diyordu. "Bugün gene zikkumbayıldı yaptım sana. Bir de keriz tatlısı var. Afiyet olsun bay keriz!" Bununla kalsa iyi... Son günlerde bana, çalıştığım holdingin personel maaşlarına yönelik bir soygun planı yaptığını anlatmaya çalışıyordu. Bir şeyler yapmam gerekiyordu. İkna etmeye çalıştım. Olmadı. Başka ne yapabiliirdim? Bunun üzerine evden kaçtı. Sonra da boşandık. Herkes yasalara uygun davranmalı. Bunu sağlamak da her yurttaşın görevidir. Nerde yasadışı bir durum varsa bize düşen görev, o durumu ilgili yerlere duyurmaktır. Şükretsın ki onu polise ihbar etmedim.

KADİR Sizi anlıyorum Tahsin Bey. Şikâyetiniz nedir?

TAHSİN Geceleri uyuyamıyorum Doktor Bey. Biraz dala-cak olsam hemen karım geliyor gözümün önüne.

KADİR Onu özlüyorsunuz anlaşılan.

TAHSİN Ne özlemesi? Bana "Keriz," diyor sadece. Biraz dala-cak olsam binlerce "Keriz" bağırmasıyla yeniden uyanıyorum. Uyuyamıyorum Doktor Bey. Uyku bana haram oldu.

KADİR Sizi anlıyorum Tahsin Bey. Ashında son zamanlarda ülkemizde birçok insanın, sizin dertlerinizin benzeri durumlarla boğuştuğunu söylersem, teselli bulur musunuz bilmem? Bu işin tek ilacı serinkanlı olmak, birçok şeyi görmezden gelmektir. Herkes gibi davranın. Yani ashında karınıza da çok kızmayın. Onu ve yaklaşımlarını unutmaya çalışın. Giderek onu anlamaya çalışın.

Hep öyle yapıyoruz çünkü.

TAHSİN Bir ilaç yazacak mısınız Doktor Bey?

KADİR Sizin hastalığınızın ilacı yoktur Tahsin Bey. Evinize gidin ve uyumaya çalışın.

TAHSİN Söyleyecekleriniz bu kadar mı?

KADİR Bu kadar Tahsin Bey.

TAHSİN Teşekkür ederim Doktor Bey.

KADİR Rica ederim.

TAHSİN Borcum ne kadar?

KADİR Borcunuz yok.

TAHSİN Ama bunu kabul edemem.

KADİR Hastalığınızın benim branşım ile ilgisi yok. Derdiniz, sizden para alacak bir çözüm getirdiğimi de sanmıyorum. Lütfen rahat olun. Belki şimdi karınız olsaydı burada, bana da keriz diyebilirdi ama gene de söylemeden duramayacağım. Halit Bey zorla bana para vermişti ve ben aceleyle ona makbuz imzalamamıştım. Lütfen kendisine hatırlatın, bir dahaki gelişinde makbuzunu alacaktır benden.

TAHSİN Söylerim. Sizi tanıdığuma çok sevindim Doktor Bey.

KADİR Ben de sevindiğimi söyleyebilirim. Çünkü çok azaldık. Kızım!

GÜL *(Girer)* Buyurun Doktor Bey.

KADİR Tahsin Bey'i yolcu edin.

GÜL Buyurun Tahsin Bey.

TAHSİN Teşekkür ederim. *(Kalkar)*

(Önde Gül, arkada Tahsin çıkarlar. Gül dış kapıyı açar, Tahsin'i uğurlar)

GÜL Güle güle efendim. *(Kapıyı kapatır)*

KADİR Çıkabilirsin.

(Mustafa dolaptan çıkar)

KADİR Hazır viziteye başlamışken bir de sana bakalım.

MUSTAFA Salona kadar yürüyebilir miyim Doktor Bey?

Çok nefessiz kaldım da... Nasıl olsa hep buradayım. Zamanımız bol.

KADİR Kimse yokken neden olmasın? Hadi bir iki nefes çek de gel.

(Mustafa salona geçer. Dikkatli bir şekilde pencereden dışarıya bakar. Korkuyla geri çekilir. Hemen muayene odasına gelir)

KADİR Rahatladın mı?

MUSTAFA Evet Doktor Bey.

KADİR Hazır mısın?

MUSTAFA Hazırım.

KADİR Şu ceketini çıkart bakalım. Dik dur! Dik dur dedim! *(Çevresinde dolaşır)* Otur. Dilini çıkart! İyice çıkart! "Aaaa," de bakayım.

MUSTAFA Aaaaa!

KADİR Ayakkabımı da çıkart. Çıkart çıkart!.. Boy ne kadar?

MUSTAFA Bir yetmiş beş.

KADİR Kilo?

MUSTAFA Seksen, seksen beş.

KADİR Hangisi? Karar ver.

MUSTAFA Seksen iki.

KADİR Yanlış bilgiler yanlış sonuçlar doğurur. Yani seksen civarında mı?

MUSTAFA Evet.

KADİR *(Elindeki kalemle önündeki kâğıda bir şeyler yazar)*

Şimdi ayağa kalk. Belden itibaren eğilerek sağ elinle sol ayak başparmağına dokun. Dokun, dokun! Dokunamıyorsun. Çünkü daha önce hiç denemedin. Şimdi de sağ ayak başparmağına sol elinde dokunmaya çalış. Yok, yok olmuyor. Ama dediklerimi yapmaya çalışmazsan iyi olman mümkün değil. Bu dediklerimi onar kez yap. Bir, iki, üç, dört... Aferin, aferin... Güzel. İçinden say. Eksik olmasın. Aferin. Güzel. Şimdi dik dur, hoplamaya başla. Böyle... Bir, iki, üç, dört... On defa. Güzel. Aferin.

(Mustafa'nın büyük bir çabayla söylenenleri yapmaya çalışması hoşuna gitmiştir) Evet... Evet... Evet... Durl! Şimdi derin nefes al! İçine çek... Tut!.. Koy ver!.. Çek!.. Tut!.. Koy ver!.. Şimdi otur. Kendini pelte gibi bırak. Di-lini çıkart. Güzel... Nasıl hissediyorsun kendini?

MUSTAFA (Perişandır) İyi hissediyorum.

KADİR Öyleyse kalmana gerek yok burada. Giyin ve git.

MUSTAFA Gidemem.

KADİR Ama iyiyim diyorsun.

MUSTAFA İyi değilim. Çok kötüyüm.

KADİR Öyleyse "iyiyim," deme. Nasılsan onu söyle!

MUSTAFA Bir daha demem.

KADİR Benden önce gittiğin doktorlar hiç böyle muayene ettiler mi seni?

MUSTAFA (Düşünür) Etmediler.

KADİR Doğru söyle.

MUSTAFA Gençlik yıllarımda boks çalışırken antrenörümüz böyle yaptırdı.

KADİR Yoksa doktor muydu antrenörünüz?

MUSTAFA Bilmem.

KADİR Kaç yıl önce?

MUSTAFA On iki on üç yıl önce.

KADİR Olamaz. Çünkü bu teknikler çıkmamıştı o zamanlar.

MUSTAFA Öyleyse ne yapıyordu bize?

KADİR Beni zor durumda bırakacak sorular sorma. Herhalde kültürlük yapıyordu. Demek ki bugüne kadar doğru dürüst bir doktora gitmemişsin. Öyle mi?

MUSTAFA Öyle.

(GÜL odaya girer, kapının ağzında hayretle izlemeye başlar)

KADİR Şimdi de yere yat. Yüzükoyun. Tamam. Şimdi sağ bacağına sırtına doğru kaldır. Sağ elinle bileğini tutmaya çalış. El bileğini değil, ayak bileğini. Olmuyor. Bu hareketi yapana kadar sendeki hastalığı bulamam. Hadi biraz daha gayret!

(Mustafa bedenini zorlayarak istenilen hareketi yapmaya çalışırken)

GÜL İsterseniz biraz ara verin Doktor Bey. Mustafa çok yoruldu galiba.

KADİR Yoruldun mu?

MUSTAFA (Çekinerek) Biraz.

KADİR Eeee, ne de olsa hamsin. Ama alışacaksın. Hamlığı atmak için yapman gereken tek eylem çalışmaktır. Ne demişler, işleyen demir ısıldır. İşle ve ısılda! Durma! Bir, iki, üç...

(Mustafa büyük bir çabayla beden eğitimini sürdürürken)

IV

Aynı gün. Gece olmak üzeredir. Kadir ve Gül salondalar. Gül balkon penceresinden dışarıya bakmaktadır. Kadir arada bir saatine bakar. Mustafa muayene yatağında, hâlâ bitap şeklide yatmaktadır. Belki de uyumaktadır. Ama bu biraz da tavşan uykusu gibidir.

KADİR Güneş batacak nerdeyse.

GÜL O kadar oldu mu?

KADİR Artık vakitlice, gitsen sen...

GÜL Siparişi getirmediler lokantadan.

KADİR Nasılsa gelir. Sen rahat ol.

GÜL Bir daha telefon edeyim mi?

KADİR Gerek yok. Nasılsa ineceksin aşağıya. Haber verir geçersin.

GÜL İstersen ben de kalayım.

KADİR Ne gereği var?

GÜL Tanımadığım bir adamla kalma burada.

KADİR Düşündüğün şeye bak. Zaten sabaha kadar çalışıp bitireceğim boya işini. Yarı da yağlıboya işini yaparım.

Bir an evvel Turgut Bey'in ayağını keselim buradan. Baksana zırt pırt geliyor. Bir şey olacak diye ödüm koyuyor.

GÜL *(Pencereden dışarıyı gösterir)* Baksana!

KADİR Ne var?

GÜL Bak bak! Şu siyah arabayı görüyor musun?

KADİR Görüyorum, ne olmuş?

GÜL Bütün gün burada kapının önünde durdu. İçinde de birileri var.

KADİR Varsa var, bize ne?

GÜL Hep bu apartmana bakıyorlar. Lokantaya siparişe gittiğimde bana da baktılar.

KADİR Bakarlar güllüm. Sen de bu kadar güzel olmasaydın.

GÜL Takılma Allah'ın seversen. Kılıksız tipler. Sanki birini bekliyorlar.

KADİR Bize ne? Belki de sivil bir polis aracıdır. Öyle şeylere karışmayacaksın. Çocuklar senin yolunu gözlüyorlardı. Daha fazla gecikme de git artık.

GÜL Sabah erkenden gelirim.

KADİR Öğleye doğru gel. Bir iki saat uyurum hiç olmazsa. Eve ulaşınca bakkaldan bir telefon et bana.

GÜL Olur. Anahtarını alayım mı?

KADİR Alma! Ne olur ne olmaz. Gelince zile basarsın.

GÜL Ya duymazsan?

KADİR Salonda koltuğun üstünde yatacağım. Duyarım.

GÜL Haydi iyi geceler. İyi çalışmalar.

KADİR Sağ ol karıcığım. Lokantaya haber vermeyi unutma.

GÜL Unutmam.

KADİR En önemlisini unutuyorduk. Ev işi ne olacak?

GÜL Önce adama uğrayıp kaparoyu vereceğim.

KADİR Hadi güle güle.

(Gül kapıyı çeker çıkar. Kadir balkon penceresinin önüne gelir. Dikkatle bakar. Bir süre sonra kapı çalınır. Kadir kapı gö-

zünden bakar. Kapıyı açar)

NURTEN *(Girer. Kısık bir sesle)* Girebilir miyim Doktor Bey?

KADİR Girin. Ama biraz erken değil mi? *(Kapıyı kapatır)*

NURTEN İlerde bekledim. Sekreterin çıktığını gördüğüm için geldim. Nerde oturalım?

KADİR Salona geçelim. Siz oturun ben içerden bir telefon edeceğim. O elinizdeki nedir?

NURTEN Size teşekkür etmek için küçük bir paket.

KADİR Bomba mı yoksa?

NURTEN Aşkolsun doktor. Pasta. Çayımızı içerken yeriz.

KADİR Zahmete ne gerek vardı?

NURTEN Sözü mü olur Doktor Bey?

KADİR Şimdi geliyorum.

(Kadir muayene odasına geçer. Mustafa korkmuştur)

KADİR Korkma! Bir hastam geldi. Kapını çekeceğim, sesi ni çıkartmadan otursun.

MUSTAFA Olur. Yemek?

KADİR Çok mu acıktın?

MUSTAFA Evet.

KADİR Merak etme gelecek birazdan.

MUSTAFA Çiğ köfte de gelecek mi?

KADİR Bak bu aklıma gelmemişti. Belki de bu yüzden gecikmiştir sipariş. Hepsi gelecek. Sessiz ol.

(Kadir iki bardak çayla salona gelir)

KADİR Buyurun.

NURTEN Size zahmet oldu. Ben alırdım.

KADİR Rica ederim Nurten Hanım.

NURTEN Tabak ve çatalları ben alabilir miyim?

KADİR Alamazsınız. Çünkü konuğumsunuz. *(Çıkar)*

(Nurten çantasından bir ayna çıkartarak kendisine bakar.

Yeniden süslenir. Kadir elindekileri sehpa üzerine yerleştirir)

NURTEN *(Bıçağı alır)* Artık servisi yapmama izin verirsiniz sanırım.

KADİR Zahmet olmazsa.

NURTEN *(Postadan bir küçük parçayı Kadir'in tabağına, diğerini de kendi önüne koyar)* Afiyet olsun.

KADİR Teşekkür ederim. Oooo çok güzeldi.

NURTEN Afiyet olsun. O gün gösterdiğiniz yakınlığı...

KADİR Görevimiz. Ama tatsız durumlar olması beni çok üzdü.

NURTEN Sizin gibi beyefendi bir doktorun muayenehanesinde öyle bir kadının varlığı inanın şanssızlıktır. Bütün ilişkilerinizi bozar bu sekreter. İnanılmaz bir kadın. Saniyorum size karşı biraz ilgi göstermiş olmam nedeniyle...

KADİR Çok kıskançtır efendim. Genellikle kadın hastalarıma karşı anlaşılabilir davranışlarda bulunur.

(Karşılıklı süzüm süzüm süzölmektedirler)

NURTEN Size sekreter mi yok? Yol verin gitsin.

KADİR Bu devirde güvenilir bir insan bulmak zor Nurten Hanım. İşini iyi yapar. Zamanında gelir zamanında gider. Ağzı sıkıdır. Dürüsttür. İyi yanları da var yani.

NURTEN Ama her şeyinize karışıyor. Dayanılmaz bir şey. Sanki karımız!

(Kapının zili çalınır)

KADİR Yemek söylemiştim. Gelmiş olmalı. İzninizle.

NURTEN Rica ederim.

(Kadir güvenli adımlarla dış kapıya yürür. Güvenli bir şekilde kapının gözünden dışarıya bakar. Dehşet içinde salona koşar)

KADİR Çabuk! Ne yapacağız? Aman Allah'ım!

NURTEN Ne oldu Doktor Bey?

KADİR Hanım!

NURTEN Yüzüğünüzü de yeni görüyorum. Demek ki evlisiniz. Hanımınız gelince de bütün kibarlığınızı unutuyorsunuz!..

KADİR Ne hanımı yahu! Sekreterim. Çabuk!

NURTEN Ne yapmamı istiyorsunuz?

KADİR Saklanın! Durun! *(Sekreterin üzerindeki bir bölümlü Nurten'in eline verir)* Şunları da sen al! Çabuk!

(Önce balkona ve çevreye, sonra da Kadir'in yönlendirmesi ile muayene odasına koşarlar. Bu arada zil çalınmaktadır acı acı. Mustafa, telaş içinde odaya girdiklerini görünce iyice paniklemiştir)

MUSTAFA Doktor Bey?

KADİR Dolaba girin!

NURTEN Nasıl?

KADİR Geç be!

NURTEN Bu adam kim?

KADİR Soru sorma! Geç! *(Kadir ellerindeki de Mustafa'nın eline tutuşturur. Dolabın kapısını kapatırken)* Sus!.. Ben gelene kadar konuşmak yok!.. Ne yapıyorum ben? *(Mustafa'ya)* Sen çık.

MUSTAFA Ben de saklanayım.

KADİR Gerek yok!.. Gelen sekreter.

(Mustafa'yı dolaptan çıkartıp Nurten'i içeride bırakarak artık nerdeyse tekmelenmekte olan kapıya koşarken Mustafa olanları anlamaya çalışarak öylece beklemeye başlar)

KADİR *(Bir de üste çıkar)* Nerdeyse kapı kırılacaktı!

GÜL *(Elindeki paketlerle içeriye girer)* Neredesin?

KADİR Nerde olacağım banyodaydım. Allah Allah. Hem sen ne diye geldin?

GÜL İyilik de yaramıyor. Aç kalmayasınız diye aldım da geldim yiyeceğinizi. Ama hora geçmedi.

KADİR Öyle çalışırsun ki! Basıldık sandım.

GÜL Ne basılması?

KADİR Tuvalette bile rahat yok! Bırak, geç kalma! Ben veririm.

GÜL Dur, dur, dur! Beceremezsin sen. *(Mutfaka geçer. Çıkar)* Buradaki tabaklar nereye gitti?

KADİR Ne bileyim? Orda bir yerdedir.

GÜL Yok!

KADİR Yahu artık sen çek git. Geç kalacaksın. Çoluk çocuk evde perişan. Ben bulurum her şeyi. Daha ev sahibine uğrayacaksın!

GÜL Zaten iyilik yapanda kabahat.

(Gül kapıyı açıp çıkmak üzeredir ki zil çalar. Kadir hemen Mustafa'ya saklanmasını işaret eder. Mustafa da dolaba girer. Gül kapıyı açar. İçeriye Tetikçi ile kabadayı görünür. Kadın girer)

KADIN Hayırlı akşamlar.

GÜL Buyurun.

TETİKÇİ Bir telefon edecektik.

KADİR Ne telefonu?

KADIN Bildiğimiz telefon.

TETİKÇİ Yol ortasında kaldık. Işığı görünce buraya geldik.

KADIN Altında kalmayız ha! Borcumuz neyse veririz.

KADİR Buyurun edin.

TETİKÇİ Nerden edeceğiz?

KADİR *(Tetikçi'ye sekreter odasını gösterir)* İşte.

TETİKÇİ Özel.

KADIN Sen çık ağbi.

KADİR Peki ama uzamasın.

(Kadir ve Gül salona geçerler. Tetikçi telefonu tuşlarken Kadın muayene odasına geçer. Bakar. Çeker kapıyı yeniden)

GÜL Kadir! Bu adam arabadaki adamlardan biri! Korkuyorum.

KADİR Korkacak ne var?

GÜL Baksana katil gibi ikisi de.

KADİR Saçmalama!

KADIN Kimse yok bu odada.

TETİKÇİ Dışarıyı da kolağan et!

KADIN Olur. *(Salona geçer)* Size de zahmet verdik.

KADİR Ne zahmeti?

KADIN Verdik verdik. Ama kusurumuza bakmayın. Altında kalmayız. *(Bir yandan da balkon penceresine yitriyüp)*

oraları kolağan eder gözleriyle) Başka yeriniz yok mu?

KADİR Nasıl?

KADIN Başka odanız falan.

KADİR Bir de küçük banyomuz var. Şurada. Neden soruyorsunuz? Anlamadım.

KADIN Küçük bir muayenehane burası. Ama işinizi görür.

KADİR Görüyor.

KADIN İçerdeki benim kocamdır. Şu tuvaleti göster de bir hacetimizi görelim.

GÜL Gelin. *(Kapıyı açar)*

KADIN *(Girerken)* Sağ ol anam.

GÜL Bunlar, arabadaydılar Kadir!

KADİR Saçmalama! Taktın arabaya.

TETİKÇİ *(Sonunda aradığı numara düşmüştür)* Patron! Benim. Saklandığı apartmandayız. Telefon etme bahanesiyle tek tek daireleri geziyoruz. O kadarına da aklımız ersin yani. Bu apartmana girdiğini gördük. Yalnız ben değil, hepimiz gördük patron. Anlaşıldı. Hemen... Hemen... Af yok!.. Bu sefer kurtulamayacak elimizden. İş bitirince arayacağım. Kurtuluşu yok bu kez. Bu apartmanda bu dairelerden birinde... Gerekirse on gün on gece bekleyeceğiz. Rahat ol sen, bu iş bitecek. Hadi eyvallah. *(Kapatır. Salona geçer)* Sağ olun.

KADİR Estağfurullah.

TETİKÇİ Nerde bizim Köroğlu? Hangi cehennemdesin?

KADİR Şeyde...

KADIN *(Gelir)* Patlama! Geldik! Tamam mı?

TETİKÇİ Tamam! Ettik... Sen?

KADIN Yok kimse!

TETİKÇİ Borcumuz ne kadar?

KADİR Ne borcu?

KADIN Alo dedik ya...

KADİR Ne borcu canım? Bir telefon etmenin borcu mu

olurmuş?

TETİKÇİ Olur olur... Kimseye borçlu kalmak istemeyiz. Herkes parası kadar konuşmalı.

KADIN Uzatma da at beş on kuruş.

TETİKÇİ *(Fiyakalı bir şekilde cüzdanından bir tomar kâğıt para çıkarır, GÜL'ün eline tutuşturur)* Şeyimizi keseriz kasaba minnet etmeyiz.

KADIN Eyvallah. Ha, az kalsın unutuyordum. *(Cebinden bir fotoğraf çıkartıp gösterir)* Şuna iyi bakın. Gördünüz mü bu herifi? Hiç geldi mi böyle biri buralara? İyi bakın!

KADİR İlk kez görüyorum.

GÜL Ben de.

TETİKÇİ Bakın, siz hançî biz yolcu. Keleğe getirmeyin bizi! Gördüyseniz "gördük," deyin.

KADİR Görmedik kardeşim. Görsek neden saklayalım? Kimdir bu?

KADIN Çok sevdiğimiz bir arkadaşımızdır kendileri.

TETİKÇİ Hadi eyvallah.

KADİR Güle güle.

(Gül çıkmaları için kapıyı açar. Turgut içeriye girer. Nerdeyse Turgut ve Tetikçi çarpışacaklardır)

KADIN Önüne bak baba!

TETİKÇİ Mercekleri yenile moruk!

(Tetikçi ve Kadın fiyakalı bir şekilde giderler)

TURGUT Kim bunlar?

KADİR Telefon etmeye geldiler. Biz de hayır diyemedik.

TURGUT Böyle herkesi almayın içeriye.

GÜL Karı koca olduklarını söylediler.

TURGUT Nasıl gidiyor usta?

KADİR Yarın sabaha bir yağlıboya işi kalır.

TURGUT Güzel. Hadi kolay gelsin.

KADİR Sağ olun Turgut Bey.

GÜL Bir şey içer miydiniz?

TURGUT Sağ ol kızım. Böyle gelişigüzel adamları almayın!

Ortalık malum. Allah korusun her şey olur. *(Çıkar)*

GÜL *(Kapıyı kapatır)* Mustafa'yı bekliyorlar demek ki! İnanmamıştın bana. Ama görüyorsun artık.

KADİR Evet. Görüyorum.

GÜL Ne yapacağız?

KADİR Ne yapabiliriz? Bilmiyorum. Sen ne diyorsun?

GÜL Bir an evvel gönderelim gitsin.

KADİR Nereye gidecek?

GÜL Nereye giderse gitsin. Yeter ki buradan gitsin.

KADİR Gidemez. Çünkü sokağa çıktığı anda vururlar.

GÜL Onu mu düşüneceğiz yoksa kendimizi mi?

KADİR İnsan olarak onu da düşünmek zorundayız.

GÜL Kim bilir ne yaptı ki böyle peşindeler?

KADİR Anladığım kadıyla bir ihaleye girdi ve kazandı.

GÜL Ohh!.. O para kazanacak diye biz kendimizi tehlikeye atacağız. Ne âlâ memleket.

KADİR Unuttuğun bir şey var. Biz de evimizi tutacağız bu adamın sayesinde. Yaşamayı gerek. Çünkü beş yüz dolar alacağımız var. Bu adam ölürse evi tutabilir miyiz?

GÜL *(Aklına yatmıştır)* Peki kendisine söyleyecek misin durumu?

KADİR Henüz karar vermedim. Ama söylememek en iyisi galiba. Adam zaten panikte. Paşa paşa beş geceyi tamamlayıp paramızı alırız. Ondan sonra Allah kerim.

GÜL Gene beklemeyi sürdürürlerse?

KADİR Çare tükenmez. Bir yolunu bulup uçuracağız Mustafa'yı.

GÜL Ya bulamazsak? Adamı vururlarsa?

KADİR Vurmuş olurlar.

GÜL Polise haber verelim. Gelip adamı kurtarsınlar.

KADİR Dolayısıyla da bizi enselesinler. Sen delirdin mi?

Bunları bana bırak. Yalnız bundan böyle kesinlikle kapıyı açmayalım kimseye. Hatta telefonları da açmayalım.

GÜL Ya Ahmet Bey ararsa?

KADİR "Çalmadı," deriz.

GÜL Turgut Bey gelirse?

KADİR Gözden bakınız. Yalnızca ona açarız.

GÜL Adam içerde, havasız kalmasın.

KADİR Bırak ben hallederim.

GÜL *(Balkon penceresinden bakar görünmeden)* Bu adamların buradan ayrılmalarını beklersen yanılırsın. Başımız belada.

KADİR Sen kafanı takma bunlara. Bir yolunu bulacağız. Şunu da unutma! Evsizlikten daha büyük bir bela olmaz! Hadi çık ve git.

(Gül kapıyı çekip gider. Kadir balkon penceresinden bakar. Gül'ün gittiğini görmüş olmalı ki muayene odasına geçer. Dolabı açar. Mustafa ve Nurten alt alt moru mor çıkarlar dışarıya)

KADİR Hiçbir şey sormayın bana. Al sen yemeğini ye. Nurten Hanım siz de benimle gelin.

(Kadir salona geçerken Nurten ve Mustafa hayran hayran bakarlar birbirlerine)

MUSTAFA Adım Mustafa.

NURTEN Benim ki de Nurten. Bekârim.

MUSTAFA Ben de... Nasıl bulabilirim sizi?

NURTEN *(Bir kâğıda yazar, uzatır)* Buradan.

KADİR Nurten Hanım!

NURTEN Geldim Doktor Bey! *(Mustafa'ya)* Beni ara!

MUSTAFA Arayacağım.

(Nurten, Mustafa'nın elini sanki özlemlerle tutar. Ayrılmak istemez, ama Kadir'in ayak seslerini duyarak ayrılır, salona geçer)

KADİR Buyurun Nurten Hanım. Kaldığımız yerden devam edelim.

NURTEN Başka bir zaman Doktor Bey. Üstüm başım pasta oldu. Bir an evvel eve gidip temizlenmeliyim. Her şey için teşekkür ederim size.

KADİR Rica ederim. Bir alay tatsızlık yaşattım size.

NURTEN Tam tersine. İnandırılmaz şeyler yaşadım. Sayenizde... Artık gitsem iyi olacak. Zaten kalmam için bir neden de yok.

KADİR Yok mu?

NURTEN Yok. Baksanıza evlisiniz. Bu yaştan sonra macera yaşamaya niyetim yok. Saklanmak, kaçmak, bunlar bana göre değil. Tek amacım hayırlı bir kısmet bulup...

KADİR Bari çay içseydiniz. Bunca zahmet ettiniz. Bir alay masrafa girdiniz.

NURTEN Önemli değil. İçeriz bir gün doktor. Hoşça kalın.

KADİR Güle güle Nurten Hanım.

(Nurten, mutlulukla uçan bir kelebek gibi, çıkar gider. Mustafa lokantadan gelen çiğ köfteleri atıştırmakta ve zaman zaman hareketsiz kalarak, belli ki Nurten'i düşünmektedir. Kadir yavaş yavaş boya malzemelerini çıkartarak hazırlık yapmaya başlar. Gene de düşüncelidir. Mustafa birden telaşla sekreter odasına geçer ve dışarıyı da kollayarak telefonu tuşlar)

KADIN SESİ *(Heyecanlı bir ses)* İşyerimizi bir süre kapatmak zorunda kaldık. Patronumuz Mustafa Bey'in kent dışından gelmesinden sonra işyerimiz yeniden hizmetinize girecektir. Mesaj bırakmak isterseniz...

(Boğuşma sesleri duyulur. Belki bir iki el de silah sesi)

ERKEK SESİ *(Boğuk bir ses)* Ulan Mustafa! Yakında buraya dört kolluyla gelmeni heyecanla bekliyoruz. Korkma! Defin işlemin şamına yakışır bir şekilde tantanayla yapılacaktır. Gözlerinden hasretle öperiz.

(Garip ve korkutucu bir kahkaha sesi.)

(Mustafa yüzünü buruşturarak ahizeyi yerine koyar. Belli ki Mustafa'nın işyerine de baskın yapılmıştır. Mustafa çaresiz bir şekilde düşünüyor)

V

ÜÇÜNCÜ GÜN

Öğleye doğru. Muayenehanenin boya işi bitmiştir. Yalnızca yağlıboya işi kalmıştır. Mustafa içerde, Kadir salonda koltukların üstünde yatmaktadır. Mustafa uyanır. Sessizce kalkar, ayaklarının ucuna basarak balkon penceresine yansır. Yüzünü buruşturarak salondaki koltuklardan birine uzanır. Endişeli bir görünümle düşünmeye başlar. Telefon çalar. Kadir uyanır, bir an kalkacak gibi olur, sonra yeniden başını koyar koltuğa. Mustafa'nın uyanmış olduğunu görür.

KADİR Ne o erkencisin?

MUSTAFA Telefon çalıyor.

KADİR Duyuyorum.

MUSTAFA Açmayacak mısın?

KADİR Açmayacağım. Çalsın.

MUSTAFA Ya hastalar gelirse?

KADİR Artık hastaları da almayacağım. Yağlıboya işi bite-ne kadar kimseyi almayacağım. Bir taraftan boya bir taraftan hasta olmuyor.

MUSTAFA Ben kalacağım değil mi?

KADİR Tabii kalacaksın. Sen artık bizdensin. Üç gece daha bizdensin.

MUSTAFA Üç değil beş gece de kalabilirim. İstersen bir hafta...

KADİR Hayır hayır... O kadar yeterli. Amma da çaldı hal

MUSTAFA Fişi çekeyim istersen.

KADİR Yooo, gerek yok. Çalsın dursun. İt ürür kervan yürür. Bakalım daha ne kadar çalışacak? Sen de yoruldu. Epey yardımın dokundu bana.

MUSTAFA Boya işi zevkliymiş.

KADİR Zevklidir. Zevkli olmasa gül gibi mesleğimi bırakıp boyacılık yapar mıyım? (Birden) Kaç numara ayakkabı giyiyorsun?

MUSTAFA Ben mi?

KADİR Yok ben!

MUSTAFA Kırk üç.

KADİR Emin misin?

MUSTAFA Ayakkabılarımı kendim alırım.

KADİR Kırk dört olmasın.

MUSTAFA Bazı modellerde kırk iki bile giyebilirim. Neden sordun Doktor Bey?

KADİR Hiç. Hadi biraz daha uyumaya çalışalım. (Gözlerini kapamaya çalışırlar. Telefon sesine kapı zili karışır) Sekreter olmalı. Sen gene de içeriye geç.

(Mustafa içeriye geçer. Kadir gözden bakarak kapıyı açar)

GÜL (Telaşa girer) Telefonu duymuyor musun?

KADİR Duyuyorum. Açma.

GÜL Zaten sustu.

KADİR İyi oldu. Sabahtan beri zır zır ötüyordu.

GÜL Ben çayı demleyeyim.

KADİR Demle. Sonra da temizliği yaparsın. Boya işi bitti. Yağlıboyayı da hemen bitirmeliyim. Bu iş benim de midemi bulandırmaya başladı.

GÜL Hangi iş?

KADİR Hangi iş olacak içerdeki iş. Ama çözümü de buldum.

GÜL Nasıl?

KADİR Bu gece yağlıboyayı da bitirip yarın sabah temizliği yaparız. Böylece dördüncü güne de girmiş oluruz. Kalan çeki de yazdırıp o işi de hallederiz. Yarın geceye kadar ikinci katını da çekeriz yağlıboyanın. Sonra beşinci gün gelir. Altıncı günü beklemeden burayı Turgut Bey'e teslim ederiz olur biter. Ahmet Bey bir gün sonra

geleceğine göre biz her şeyi bir gün öncesinden bitirmiş oluruz.

GÜL Kapının önünde bekliyorlar. Ya o zamana kadar gitmezlerse bu adamı ne yapacağız?

KADİR Herhalde içerde bırakacak halimiz yok. Onun çözümünü de buldum.

GÜL Buldun mu? Neden söylemiyorsun, söylesene!

KADİR *(Güvenli)* Bu kocan var ya, esaslı adamdır. Zehir gibi beyni vardır. Hâlâ tanıyamadın mı kocanı?

GÜL Söylesene! Merakta koyma beni!

KADİR Bu adamı nasıl kurtarınız dışarıdakilerin elinden? Biraz da sen düşün.

GÜL Günlerdir düşünüyorum. İşin içinden çıkamıyorum.

KADİR Çıkamazsın. Çünkü ne roman okursun, ne hikâye... Ne mantık bilirsin, ne de psikoloji.

GÜL Uzatma da söyle artık.

KADİR Yooo, biraz da sen düşün. Ama rahat düşün. Çünkü işi bitirdim.

GÜL Adamlar ejderha gibi bekliyorlar kapının önünde. İş bitirmek için onlar gibi ejderha olmak gerek.

KADİR Şiddeti her zaman şiddetle yenemezsin. Akıl yeterlidir çoğu zaman. Hadi git şimdi çayı demle.

GÜL Söyle! Nasıl?

KADİR Bak sana bir ipucu. Köşede bir mağaza var. Dikkatini çekmedi mi?

GÜL Her taraf mağaza dolu. Hangisi?

KADİR Ama bu farklı bir mağaza. Daha doğrusu bir butik... "Butik Tesettür". Hatırladın mı?

GÜL Evet evet. Ama anlayamadım bir şey.

KADİR Düşünürsen bulacaksın. Biraz düşün. Ama korkma. İş çözdüm. Şimdi istersem uçururum Mustafa'yı buradan.

GÜL Uçur öyleyse.

KADİR Yağma yok. O zaman evi tutamayız. Her şeyin bir

vakti zamanı var. Sabırla bekle. Sana da küçük bir iş düşecek birazdan. Ama tehlikesiz bir iş... Uzatma, söylemem. Karnım acıktı. Ne kadar çabuk hazırlarsan kahvaltıyı, o kadar çabuk öğreneceksin bu adamın tehlikesizce uçurulmasının nasıl olacağını. Bak orda bir kâğıt duruyor. Ha, o kâğıda kırk üç yaz... Yaz yaz...

GÜL *(Yazarken)* Bilmece gibi.

KADİR Unutmayalım. Önemli olan işin önlemini almak. Hadi mutfağa.

(Gül aceleyle ama biraz da merakla mutfağa geçerken)

İKİNCİ BÖLÜM

VI

BEŞİNCİ GÜN

Kadir elindeki fırçayla, sanki bir ressam görünümüyle, birkaç yere son rötuşları yaparken, Gül büyük bir ciddiyetle, elindeki bezle, sehpa ve koltukların tozunu almaktadır. Anlaşıldığı kadarıyla boya işi bittikten sonra bitmiştir. Mustafanın ayene odasında tepsi içinde yemeğini yemektedir. Kadir büyük bir gönül rahatlığıyla salona, kapılara bakar.

KADİR Nasıl oldu?

GÜL Eline sağlık.

KADİR Senin de eline sağlık. Yüzümüzün akıyla çıktık bu işten de. *(Mustafa'nın yanına gelir)* Afiyet olsun.

MUSTAFA Sağ ol Doktor Bey.

KADİR Eeee, dört gecedir buradasın.

MUSTAFA Öyle.

KADİR Bu gece son kez yatacağın burada.

MUSTAFA Birkaç gün daha.

KADİR Belki bir gece daha kalırsın. Ama ona ben karar vereceğim. Tamam mı?

MUSTAFA İyileşmedim ki...

KADİR Yooo yooo iyisin. Ama gerekirse uzatırız. Bugün ne yapacaktık?

MUSTAFA Bilmem.

KADİR Biliyorsun. Bir gün önce ne yapacaktık? Kalan para... Çek...

MUSTAFA Yarın yazsam?

KADİR Yooo yooo... Her şeyi zamanında yapmak gerek. Ne olur ne olmaz. Sen şu çeki de yaz bakalım. Hazır boşken gitsin de alsın Sekreter Hanım.

(Mustafa çek defterini çıkartır, yazar)

KADİR *(Alır. Bakar)* Güzel. Bunun karşılığı da vardır inşallah.

MUSTAFA Var. Bir hafta daha kalsam onun da var. Bir aylık karşılığı bile var. Bende para çok.

KADİR *(Gül'ün yanına gelir)* Bu iş de bitti. Zaman yitirmeden tahsil et de gel.

GÜL *(Çeki alır)* Başka bir isteğin var mı?

KADİR Yok. Oyalanma! *(Gül çıkar. Mustafaelindeki tepsiyi mutfaka götürür. Sonra salona Kadir'in yanına gelir)* Yoksa doktorluğu bıraksam mı?

MUSTAFA Neden?

KADİR Baksana şu boyaya. Değme boyacılar yapamaz, öyle değil mi?

MUSTAFA Öyle.

KADİR Bir üzüntün mü var?

MUSTAFA Memleketi özledim Doktor Bey. Annemi, babamı. Kardeşlerimi.

KADİR Evli değil misin?

MUSTAFA Hayır. Daha doğrusu karımı kaybettim.

KADİR Ne zaman?

MUSTAFA İki yıl kadar oluyor.

KADİR Başın sağ olsun. Sen genç olduğuna göre o da...

MUSTAFA Daha yirmisindeydi.

KADİR Trafik kazası mı?

MUSTAFA Değil. Beni vurmaya kalkmışlardı. Arada o gitti.

KADİR Üzüldüm. Çocuğunuz var mıydı?

MUSTAFA Yaşasaydı iki ay sonra doğum yapacaktı. Bir erkek tosun bile veremedi gitti.

KADİR Daha gençsin. Yeniden evlenirsin. Yoksa düşünmüyor musun evlenmeyi?

MUSTAFA Düşünüyorum, düşünmez miyim? Şeyi soracaktım. Hani hastanız Nurten Hanım var ya. Şu şey canım, birlikte saklandığımız bayan.

KADİR Haaa!.. Pasta getiren bayan.

MUSTAFA Evet. Nasıl bir insandır?

KADİR Gördüğüm kadarıyla iyi bir insan. Güzel de...

MUSTAFA Aramızda kalırsa bir şey söyleyeceğim.

KADİR Bana her konuda güvenebilirsin. Ben senin doktorunum.

MUSTAFA Çok beğendim onu. O gün çok yakınlaştık.

KADİR Çareniz yoktu. Aynı dolabı paylaşıyordunuz.

MUSTAFA Telefonunu istedim. Verdi. Bak burada.

KADİR İş bitirdin desene. O da senden hoşlandı mı?

MUSTAFA Hoşlanmasa telefonunu verir mi? Arayabileceğimi söyledi kendisini.

KADİR Arasaydın.

MUSTAFA Nasıl arayayım? Hayırlısıyla buradan kurtulduğumda ararım.

KADİR Kurtulduğunda mı? Kendi arzunla kahyorsun burada. Yoksa bilmediğim bir şeyler mi var?

MUSTAFA Yok. Öyle çıktı ağızdan.

KADİR Peki, şimdi neden aramıyorsun?

MUSTAFA Arayayım mı?

KADİR Ara tabii. Demir tavında dövülür. Bu işlerde vakit geçirmemek gerekir. Üstelik namuslu bir kadın. Evli olduğumu anladığı an hemen uzaklaştı benden. Kaçırma. Hadi ara.

MUSTAFA (İçeriye geçer. Telefonu tuşlar. Bu konuda oldukça utangaçtır belli ki) Aloo... Ben Nurten Hanım'ı arıyorum. Ben mi? Mustafa... Muayenehane... Dolap... Pasta... (Safça güler) Ben de sevindim. Şeydeyim... Aynı yerdeyim... Doktorun yanımdayım... Görüşmek isterim... Hayır olmaz! Zaten İstanbul'u pek bilmem. Buradayım işte. Evet... (Kadir'e) "Buluşalım," diyor.

KADİR Güzel.

MUSTAFA Ama dışarıda. Taksim'de diyor. Buraya gelse?

KADİR (Bir an düşünür) Neden olmasın?

MUSTAFA (Ahizeye) Burayı biliyorsunuz nasılsa. Siz gelin. Hemen mi? Peki... Güle güle. (Ahizeyi yerine koyar) Geliyor.

KADİR İş bağladın. Aferin. İçerde oturursunuz.

MUSTAFA Otururuz.

KADİR Bir terslik olursa...

MUSTAFA Saklanırsın Doktor Bey.

KADİR Ağzın kulaklarında nerdeyse.

MUSTAFA Bu iyiliğini unutmayacağım.

KADİR Belki buradan da çıkar bir yerlere gidersiniz birlikte. Nurten Hanım İstanbul'u biliyor nasılsa.

MUSTAFA Yooo yooo... Şimdi hiç gereği yok. İlerde nasıl olsa gezeriz bolca.

KADİR Sen bilirsin.

(Mustafa balkon penceresinden bakar görünmeden. Hemen çekilir. Kadir de gelir yanına. Bakar)

KADİR Şu arabayı görüyor musun?

MUSTAFA Görüyorum. Bir şey mi oldu?

KADİR Tam dört gündür kapının önünde öylece duruyor. Bir gariplik var ama çözemedim. Ne olabilir ki acaba?

MUSTAFA Bilmem.

(Kapı zili çalınır)

KADİR Sekreter gelmiş olmalı. Ama sen gene de içeriye geç.

MUSTAFA Olur.

(Mustafa muayene odasına geçer. Kadir gözden bakar. Kapıyı açar. Önce Gül girer. Arkadan Halit)

HALİT Muuuuuu!..

KADİR (Şaşırır) Halit Bey? Salona geçin lütfen.

HALİT ("Muuuu"layarak salona geçer) Yahu ne kadar güzel olmuş burası böyle. İçim açıldı vallahi.

KADİR İşte bir şeye benzedi.

HALİT Yooo yooo... Çok güzel olmuş. Telefonunuz çalışmıyor mu? Yahu dünden beri arıyorum ama nafile.

KADİR Galiba bir arıza vardı. Hep şikâyet geldi. Ama bu-

gün arayanlara yanıt verdik.

HALİT Aklına kötü şeyler geldi. Arızaya sordum "yok bir şey," dediler.

KADİR Dışarıda kopuk varmış. Gelip onardılar.

HALİT İşyeri için telefon en önemli aygıttır. Elin kolundur telefon. Sana bugün neden geldim biliyor musun?

KADİR Hayrola Halit Bey?

HALİT Tahsin Bey için. İlgilenmişsin sağ ol.

KADİR Estağfurullah. Ne yaptım ki... Şimdi nasıl?

HALİT Çok iyi. Size gelmekle çok şey kazandı. Sağlığına kavuştu. Ne yaptınız da Tahsin Bey'i sağlığına kavuşturdunuz?

KADİR Bir şey yapmadım.

HALİT Olur mu canım? Adam bütünüyle değişti. Biliyor-sun bizim şirkette personel şefiydi Tahsin. Personel müdür yardımcılığına terfi ettirdik hemen.

KADİR Anlamadım.

HALİT Galiba ona karısını anlayışla karşılaması için öneride bulunmuşsun.

KADİR Evet. Hatırlıyorum. Öyle bir şeyler söyledim işte.

HALİT O da bütün gece söylediklerini düşünmüş. Sana hak verip değişmiş.

KADİR Allah Allah!..

HALİT Bu eskiden nasıl bir adamdı biliyor musun? Doğrucu Davut'un biriydi. Kendine göre nerde bir yanlışlık varsa düzeltmeye kalkışır. Adı bu yüzden Muhterem Tahsin'e bile çıkmıştı. Kendi çapında rüşvet olaylarını engellemeye çalışır, yolsuz bir durum gördü mü hemen yönetime aksettirirdi. Şirketin tümü tedirgindi bu halinden. Kaç kere çekip, "Bak Tahsin. Her bir şeye karışma. Bu gidişle işinden gücünden olacaksın. Senin anlayışın bitti artık. Ülkemizde yeni bir ahlak düzeni kuruluyor. Bu düzende yapan yaptığıyla kalır. Altta kalanın da canı çıkar. Bak bu doğruculuğun yüzünden karın bi-

le kaçtı," demişimdir. Ama heyhat! Bir türlü dediklerimi dinlemiyor, bildiği yolda inatla yürüyordu. Hiçbir şey yapamasa bile kurallara uymayan bir arabayı trafığa bildirir, ya da bir hastane yönetimini Sağlık Müdürlüğü'ne ihbar ederdi.

KADİR Gözlerini açtı mı diyorsunuz yani?

HALİT Hem de ne açma!

KADİR Demek bu huylarından vazgeçti.

HALİT Evet vazgeçti. Senden çıkıp işyerine geldiğinde ilk ben fark ettim olumlu değişikliği. Beni gördüğünde ilk lafı, "Sayın genel müdürüm. Size teşekkür ediyorum. İyi ki beni o doktora göndermişsiniz," oldu.

KADİR Allah Allah!..

HALİT Ona karısını anlayışla karşılamasını söylemişsin, bu yeterli olmuş. Sanıyorum ondaki bütün değişimin kaynağı bu cümlede gizli.

KADİR Bir şey alır mısınız? Çay, kahve ya da soğuk bir kola?

HALİT Soğuk bir şey alabilirim.

KADİR Bir dakika. (Sekreter odasına, Gül'ün yanına geçer) Çekibildin mi?

GÜL Çektim.

KADİR Tamam. Çantanda kalsın. Buzdolabından iki kola getir. (Yeniden salona geçer) Demek böyle...

HALİT Yani yaşadığı dünyanın farkına varmış artık Tahsin. Nitekim hemen bunu kanıtlamaya başlamakta gecikmedi.

KADİR Ne yaptı?

HALİT Üç yeni personel almıştık. Onların ilk maaşlarına hemen el koymuş. "Nerden biliyorsunuz?" diyeceksiniz. İşe alınanlardan biri benim yeğenimdir. Ama tabii Tahsin onun benim yeğenim olduğunu bilmiyordu.

KADİR Tüh... Kötülük etmişim Tahsin Bey'e.

HALİT Ne demek bu? Haber alır almaz müdür yardımcılı-

ğına terfii ettirdik Tahsin'i. Düzene uymanın ilk güzel işaretlerini vermeye başlamış olması bütün yönetim kurulu üyelerinde derin bir sevinç yarattı çünkü. Küçük bir görevde de olsa, aykırı bir insanın oralarda buralarda olması, onları da tedirgin ediyordu. Hemen toplanmaya çağırıp yeni görevinden dolayı kutladık kendisini. Daha verimli çalışacağını söyleyip teşekkür etti hepimize. Gözlerinden mutluluk ve hizmet aşkı okunuyordu. Tam anlamıyla düzene uyacağının müjdesini veriyordu sanki. Emekli olmak üzere olan beş kişinin yerine vakit geçirmeden beş yeni personel alınması gerektiğini de hiçbir açık nokta bırakmadan önermekte gecikmedi. Ne demek istediğini anlayabiliyor musun Doktor Bey? Beş yeni insan, beş ilk maaş demektir.

KADİR Siz espri yapmıyorsunuz değil mi Halit Bey?

HALİT Ne espriisi canım! Ben yalnızca gerçeklerden söz ediyorum. Yeni düzenden sizin de haberiniz yok anlaşılan. Yeni düzende bütün kurumlar özelleşecek, parası olanlar okuyabilecek ve geçimini sağlayacaktır. Bunu sağlayamayanlar ise ölecek, cahil kalacak ve açlığa mahkûm olacaktır. Yani yeni dünya düzeninde zayıflara ve güçsüzlere yer yoktur. Zaten bunun uygulamada da mümkün olamayacağı nerdeyse yüzyıllık bir çabaya karşın gerçekleşmemiştir. Dayatmayla güçsüzlerle güçlülerin eşitliği sağlanamaz. Bu artık anlaşılmıştır. O halde bütün doğru bildiğimiz vecizeler değişmelidir. Bütün caddelerde, sokaklarda, görünür her yerde "İş bilen kılıç kuşananın", "Altta kalanın canı çıksın", "Her koyun kendi bacağından asılır", "Gemisini kurtaran kaptandır", doğruları yazılıp halkın bilgilenebilmesi sağlanmalıdır. Tahsin de artık gemisini kurtaran bir kaptandır. Sayenizde Doktor Bey. *(Gül kolaları getirir)* Teşekkür ederim kızım.

GÜL Afiyet olsun Halit Bey. *(Odasına geçer)*

HALİT Gecikti bu yahu?

KADİR Kim?

HALİT Tahsin! Burada buluşacaktık. Size teşekkür edecekmiş. Sonra da işe gideceğiz birlikte.

(Telefon çalar)

KADİR Bakın çağırıyor artık.

HALİT Güzel.

GÜL *(Ahizeyi alır)* Alo... Evet... Evet Doktor Bey. Bir saniye... *(Başını uzatarak)* Telefon...

KADİR İzninizle. *(İçeriye geçip ahizeyi alır)* Alo... Benim... Buyurun Ahmet Bey... Teşekkür ederim sağ olun. Bitti. Çok güzel oldu. Kurudu. Birazdan Turgut Bey'e haber vereceğim, gelip görsün. Siz ne zaman geliyorsunuz? İstanbul'a? İstanbul'da mısınız? Ne zaman geldiniz? Şimdi neredesiniz? On beş dakikaya kadar mı? Peki... Peki efendim. Güle güle... *(Dehşet içinde telefonu kapatır. Gül'e)* Ahmet Bey gelmiş Almanya'dan. Biraz sonra burada olacak..

GÜL Nasıl olur? İki gün sonra gelecekti.

KADİR Ne bileyim ben? Duş almış. "Başımı kurutup geliyorum," dedi.

GÜL Eyvah, ne yapacağız?

KADİR Çabucak bunları çıkartmamız gerek buradan. Önce şu Mustafa'nın işini halledelim. Sen içeriye geçip Halit Bey'e biraz işim olduğunu söyle.

GÜL *(Salona geçer)* Halit Bey başka bir isteğiniz var mı?

HALİT Sağ ol kızım. Teşekkür ederim.

GÜL Doktor Bey'in biraz işi var da...

HALİT Zararı yok. Bu muayenehane benim sayılır. Otururum. İşine baksın.

(Cebinden bir gazete çıkarır. Okumaya başlar)

KADİR *(Gül'ün girdiğini görür)* Paketi getir.

GÜL Ne paketi?

KADİR Tesettür Butik'ten aldığın paketi. Çabuk! *(GÜL mutfağa geçer. Elinde bir paketle gelir)* Sen buradan ay-

rilma. *(Muayene odasına geçer)* Bak Mustafa. Artık iyileştin. Bugün seni taburcu edeceğim.

MUSTAFA Bugün mü?

KADİR Evet. Birazdan. Gereksiz yere kalman doğru değil.

MUSTAFA Ama ben beş günlük para ödedim.

KADİR Yemek paralarını da ben ödedim. Onlara sayarız.

MUSTAFA Hayır! Çıkmam dışarıya.

KADİR Dur heyecanlanma. Biliyorum kapıda bekliyorlar seni. Ama sana hiçbir şey olmayacak. Gözlerinin önünden tıpış tıpış gideceksin.

MUSTAFA Nerden biliyorsun bütün bunları?

KADİR Beni o kadar aptal mı sanıyorsun Mustafa? İhaleye girip onlara rağmen aldın. Şimdi de vuracaklar seni. Sen söylemeyince ses çıkartmadım. Ne yapaydım yani?

MUSTAFA Bunu bile bile beni çıkartamazsın dışarıya. *(Tabancasını çeker)* Burada kalacağım!..

KADİR İndir şu tabancayı Mustafa. Bak ben bütün önlemleri aldım. *(Paketi açar. Bir kara çarşafa, bir çanta, bir güneş gözlüğü ve ayakkabıyı elinde sallar)* Giyineceksin! Şimdi seni hazırlayacağız. Çıkıp gideceksin. Ölçülerini neden aldığını sanıyorsun be adam? Korkacak hiçbir şey yok Mustafa. Eğer çıkmazsan daha büyük felaketler gelir başımıza. Hem senin hem de benim. Geçen gün telefon etme bahanesiyle buraya kadar geldiler. Fotoğrafını gösterip seni sordular bize. Atlatana kadar akla karayı seçtik. Ama şimdi yapacak bir şeyimiz kalmadı. Çünkü aşağıdaki ilk daireden başlayarak tek tek arıyorlar bütün her yeri. Korkma! Benim dediklerimi yaparsan tereyağından kıl çeker gibi uzaklaştıracağız seni buradan.

MUSTAFA Beni sorduklarında neden haberdar edilmedim?

KADİR Düşündüm. Ama bunun bir yararı olmayacaktı.

Çünkü önlemini alamamıştım.

MUSTAFA Şimdi aldın mı?

KADİR Göreceksin birazdan. *(Seslenir)* Gül Hanımın!

GÜL *(Girer)* Buyurun Doktor Bey.

KADİR Giyinmesine yardım edin.

GÜL *(Paketi açarken)* Ceketi çıkartın.

MUSTAFA Ceketsiz mi olacağım?

KADİR Böyle gereksiz sorular sorma! Bu torbaya koyacağız. Zaten ayakkabılarını da çıkartman gerekiyor.

MUSTAFA Yalınayak mı gideceğim?

KADİR Manisa Tarzanı gibi gideceksin! Saçmalama! Soru da sorma! *(Gül, Mustafa'nın şaşkın bakışları altında kara çarşafı giydirmeye başlar. Kapının zili çalmır)* Ben açarım. Sen işine bak. *(Çıkar)*

MUSTAFA Ya geldilerse?

GÜL Dur! *(Dinler)*

KADİR *(Kapının gözünden bakar. Halit içerde olduğundan açmak zorunda kalır)* Hoş geldiniz Tahsin Bey.

TAHSİN Kadir misin, Ahmet Bey misin?

KADİR Doktor olanı.

TAHSİN Allah Allah!.. Allah Allah! Halit Bey de geldi mi?

KADİR İçerde. Buyurun.

HALİT Gel Tahsin'ciğim. Geciktin.

TAHSİN Sayın genel müdürüm. Karımla barıştık.

KADİR Barıştınız mı?

TAHSİN Sayenizde Doktor Bey.

KADİR Ne yaptım ki?

TAHSİN Daha ne yapacaktınız?

HALİT Söylemiştim Doktor Bey. Gözlerinin açılmasını sağladınız.

KADİR Ben biraz içeriye gireceğim izninizle.

HALİT İşinize bakan doktor.

TAHSİN *(Kadir'in çıktığını görünce)* Doktorun bir erkek kardeşi var. Sanırsınız ki kendisi. Boyacılık yapıyor. Ama bu kadar benzerlik olmaz. Şaşar kalırsınız.

(Tahsin ve Halit kimsenin duymayacağı şekilde konuşmaya devam ederler)

KADİR *(Mustafa'nın kara çarşaftı ve gözlüklü halini görür)*
Olmuş.

GÜL Tam geldi.

MUSTAFA Topuklular sıkıyor.

KADİR Kırk üç diyen sensin. Suç benim değil senin.

GÜL Zor giydirdim.

KADİR Yürü bakayım. Çantayı da omzuna al.

*(Mustafa büyük bir çaba göstererek yürümeye çalışır. Baş-
bayağı zorlanmaktadır)*

MUSTAFA En iyisi kendi ayakkabılarımı giyeyim.

KADİR Üstü keklik altı çöplük! Olmaz öyle şey. Biraz yürürsen açılır.

GÜL Hele bir yağmur görse.

MUSTAFA Topukluları ne zamana kadar giyeceğim?

KADİR Çağıracağımız taksiye bininceye kadar.

MUSTAFA Öyleyse yağmuru nerde yiyecek?

KADİR Anlamsız sorular sorma Mustafa! Sen şimdi biraz yürüme provası yap. Ben sana bir taksi bulayım. *(Çıkar)*
(Mustafa, Gül'ün de yardımıyla odanın içinde yürümeye çalışırken, Kadir duvardaki "Gerekli Telefonlar" listesinden Taksi Duracağı'nın numarasını bulur. Telefonu tuşlar)

KADİR Alo... Acele bir taksi gönderebilir misiniz? Yolpalas Caddesi, Akın Apartmanı. Biz pencereden bakacağız. Hemen ineriz. Aman gecikmesin! *(Kapatır. Yeniden yan-larına geçer)* Nasıl oldu? Yürütebiliyor mu?

GÜL Görüyorsun zorlanıyor.

MUSTAFA Merdivenleri inemem.

KADİR Asansöre bineceksin!

MUSTAFA En iyisi biri koluma girsin.

KADİR Nereye kadar?

MUSTAFA Taksiye kadar. Yoksa yığılır kalırım.

KADİR Biri dediğin kim?

MUSTAFA Sen.

KADİR Olmaz.

MUSTAFA Bal gibi olur. *(Koluma girer)* Zorlanıyorum ama oluyor. Bak görüyor musun?

KADİR Tehlikeyi göze alamam.

MUSTAFA Tehlike varsa neden çıkartıyorsun beni dışarıya?

KADİR Tehlike yok! Ama gene de ne olur ne olmaz.

MUSTAFA *(Oturur)* Ne olur ne olmazsa, burada kalırım.

Ne olacaksa burada olsun! Hiç olmazsa karı kılığında ölmemiş olurum!

KADİR *(Üstündeki çarşaftı çıkartmaya çalıştığını görerek)*

Dur! Hemen olumsuz yanından bakma işe! Bir çaresini bulacağız. Biraz daha yürütmeye çalış bunu. Bakayım, taksi gelmiş mi?

(Mustafa denemeyi sürdürürken, Kadir salona geçer)

KADİR Sizinle ilgilenemiyorum. Hoşgörün.

HALİT Lütfen, işinize bakın doktor. Biz yabancı değiliz.

KADİR *(Pencereden bakar)* Nerde kaldı bu araba?

HALİT Ne arabası?

KADİR Taksi çağırdım, hâlâ gelecek.

TAHSİN Araba dediniz de akluma geldi. *(Kalkar yerinden, gösterir)* Şu siyah arabayı görüyor musunuz?

HALİT Eveet.

KADİR Ne olmuş o siyah arabaya?

TAHSİN Size ilk geldiğim gün de oradaydı. Hâlâ orada.

KADİR Hiç dikkatimi çekmedi.

TAHSİN Bana kalırsa şüpheli bir araç. İçinde de kılıksız bir alay insan.

HALİT Belki de bir sivil polis aracıdır. Bir operasyona ha-zırlanıyor olabilirler.

TAHSİN Şimdi anlarız. *(Kadir'e)* Bu caddenin adı neydi?

KADİR Yolpalas Caddesi.

TAHSİN Akın apartmanı değil mi burası?

KADİR Hemen de öğrenmişsiniz Tahsin Bey.

TAHSİN İzin verirseniz bir telefon edebilir miyim?

KADİR Rica ederim.

TAHSİN Korkmayın! Buradan olduğunu bilmeyecekler.
 HALİT *(Tahsin sekreter odasına geçerken)* Ahışmış kudurmuş-
 tan beterdir birader. Eski huyu depreşti gene.
 TAHSİN *(Bir numara tuşlar)* Alo... *(Büyük bir hazla)* Polis İm-
 dat mı? Yolpalas Caddesi, Akın Apartmanı karşısında,
 siyah renkli bir araç dört gündür bekliyor. İçinde dört
 tiptir herif var. Sivil bir polis aracı olabileceğini düşün-
 dük. Belki de terörist olabilirler düşüncesiyle, bir yurt-
 taşlık görevi olarak duyuruyorum size. İstenmeyen du-
 rumların zuhur etmemesi için müdahale edin. Görevi-
 miz efendim, görevimiz. *(Kapatır. Salona geçer)* Polis ara-
 cı değilmiş.
 HALİT Hani milletin etlisine sütlüsüne karışmayacaktın
 Tahsin!
 TAHSİN O kadar da değil sayın genel müdürüm.
(Üçü de pencere önünde beklemektedirler. Kapı çalınır.
Kadir bakarak açar)
 KADİR Nurten Hanım?
 NURTEN Mustafa Bey'e gelmiştim.
 KADİR Biliyorum. Buyurun. *(Önce kendisi girer. Dolaba sak-*
lanmaya çalışan kara çarşaflı Mustafa'ya) Yok bir şey. Ra-
 hat ol! *(Nurten'i görünce tepki göstermeye çalışan Gül'e)*
 Bana değil ona geldi. Yakında evleneceklermiş. Gel, biz
 çıkalm.
(Kadir ve Gül çıkarlar. Nurten kara çarşaflının Mustafa ol-
duğunu bilmediğinden öylece ayakta dururken Gül, sekreter
odasında kalır, Kadir de salona, pencerenin önüne geçer)
 MUSTAFA Beni tanıyamadın galiba?
 NURTEN *(Korkar)* Aaaay!
 MUSTAFA *(Yüzünü açar)* Korkma benim!
 NURTEN Bu kıyafet de neyin nesi?
(Nurten, Mustafa'nın sessizce anlattıklarını şaşkınlıkla
dinlemektedir ki kapı çalınır. Gül gözden bakar. Kadir sala-
nın kapısını kapatarak gelir)

GÜL Turgut Bey. Açmayalım istersen.
 KADİR *(Biraz düşünür)* Haber ver saklansınlar.
(Gül acele içeriye geçer. Saklanmalarını işaret eder. Kadir
kapıyı açar)
 TURGUT Merhaba ustam.
 KADİR *(Kısık sesle)* Hoş geldiniz Turgut Bey.
 TURGUT Ahmet'in geldiğini biliyor musun?
 KADİR Biliyorum. Ben de size haber verecektim zaten. Bo-
 ya bitti.
 TURGUT Neden kısık sesle konuşuyorsun?
 KADİR İçerde iki polis şefi var.
 TURGUT *(Korkar)* Ne oldu?
 KADİR Bilmiyorum. Herhalde karşıdaki şüpheli arabayı
 gözlüyorlar. Arabadakilerin terörist olmasından kuşku-
 lanıyorlar galiba.
 TURGUT *(Kapı aralığundan salona bakar)* Allah vere de bura-
 da bir çatışma çıkmasa. Bütün duvarlar berbat olur.
 Böyle gözleme mi olur? Kabak gibi pencerenin önünde-
 ler yahu!
 KADİR Polis oldukları belli bile değil. Sanki sıradan yurt-
 taşlar. Sanırsın ki bir holdingin genel müdürü.
 TURGUT Öbürü de sanki personel müdürü.
 KADİR Değil, müdür yardımcısı.
 TURGUT *(Hafif gülümser)* Ulan bu polis şefleri amma da tip
 herifler yahu! Nasıl da merakla bakıyorlar. Sanki bir
 film izliyorlar.
 KADİR Ama bir anda silahlarına sarılıp çevreye ateş yağdı-
 rabilirler.
 TURGUT Onun için dikkatli olmak gerek. Polis oldukları-
 nı söylediler mi sana?
 KADİR Söylemediler. Ben anladım. Beni doktor sandılar.
 Bozuntuya vermedim.
 TURGUT İyi etmişsin. Zira doktorlardan bunlar bile çeki-
 nir. Ne de olsa bize muhtaçtırlar.

KADİR Kalan parayı sizden mi yoksa Ahmet Bey'den mi alacağım?

TURGUT *(Gözünü içerden alamadan el yordamıyla cebinden bir deste, daha önceden saydığı belli olan, parayı Kadir'e uzatır)* O kâğıdı da imzala. Ahmet titizdir bu işlerde.

KADİR Siz baka durun. Ben içerden kalem alıp da imzala-yayım. *(Sekreter odasına geçer. Telefonu tuşlar. Sessizce)* Alo!.. Turgut Bey'le görüştürün beni. Çabuk! Nerde? Kızım beni iyi dinle şimdi. Onu acele bul. Apartmanda yangın çıktı. Hemen evine geçsin. Ben komşusuyum. Vakit geçirme, acele et! *(Kapatır. Kâğıdı imzalar. Gül'e)* Arandığında Turgut Bey'i çağırırsın. Anladın mı?

GÜL Anladım.

(Kadir gene sessizce Turgut'un yanına gelir)

KADİR Bir gelişme var mı?

TURGUT Yok, öyle bekliyorlar.

KADİR Şu makbuzu alın. İmzaladım. Ahmet Bey'e verirsiniz.

(Bir süre beklerler sessizce. Telefon çalar)

GÜL *(Açar)* Alo. Bir dakika. *(Telefonu bırakarak Turgut'a sessizce)* Turgut Bey. Telefon.

TURGUT *(Kadir'e)* Tam da sırasını buldular. Sen buradan ayrılma. *(Sessizce sekreter odasına geçer. Ahizeyi alır)* Alo... Benim... İşim var çabuk söyle. Kısık sesle konuşuyorum çünkü biraz sonra operasyon başlayacak. Söyle... Evet... Nerde? Bizim apartmanda mı? Kim? Komşum mu? Hemen... Hemen... *(Kapatır hızlı. Sessizce ama koşarak Kadir'i eliyle dırter. Hızlı fakat kısık sesle)* Bizim apartmanda yangın çıkmış. Ben gidiyorum.

KADİR *(Kapıyı açıp gitmekte olan Turgut'un arkasından)* Geçmiş olsun! Geçmiş olsun! *(Gül'e)* Bu meseleyi hallettik. Hazır olsunlar. Ben taksiye bakacağım.

(Gül içeriye girip Nurten'le Mustafa'nın saklandıkları yerden çıkmalarını sağlar. Kadir pencere önüne geldiğinde di-

şardan esastı bir klakson sesi kesik aralıklarla duyulmaya başlanır. Kadir işaretle gelmek üzere olduklarını anlatır şoföre. Klakson sesi küfreder gibi bir haykırıştan sonra susar. Kadir salon kapısını kapatarak muayene odasına geçerken)

TAHSİN Bak polis aracı da geldi.

HALİT Ama durdular.

TAHSİN İçinden çıkan polis nereye gidiyor? Öndekiler arabanın kaputunu neden açtılar?

(Kadir odaya geçer)

KADİR Taksi geldi. Tam kapının önünde... Yapacağın iş buradan çıkıp taksiye binmek. Ayakkabılarını neden çıkarttın? Biz burada mücadele veriyoruz sen tutmuş saçmalıklar yapıyorsun..

MUSTAFA Beni sen indir.

KADİR Seni evleneceğin kadın indirsin. Kadınlar macerayı sever. Öyle değil mi Nurten Hanım? Gir koluna.

GÜL Önce ayakkabıyı giysin.

MUSTAFA Topukluyu giymesek olmaz mı?

KADİR İş uzatıyorsun Mustafa. Olmaz dedik sana. *(Mustafa acele ayakkabıları giymeye çalışır. Ama zorlanmaktadır)* Biraz önce giydin ya Mustafa!

MUSTAFA Ayaklarım şişmiş.

KADİR Olacak!.. Olmalı!.. Çabuk!.. Nerdeyse gelecekler!..

(Mustafa bir gayret topukluları giyer. Yüzünü iyice kapatarak Nurten'in koluna girer. Güçlkle yürüyerek kapıya kadar gelirler. Kadir sessizce kapıyı açar, sanki iteler kapının önüne ikisini de. Sonra da kapıyı kapatır arkalarından sessizce)

KADİR *(Derin bir soluk alır)* Ohh!

(Kapının zili çalınır. Kadir bakar, açmaz)

MUSTAFA *(Dışardan bağırarak)* Torba! Torba!

KADİR *(Gül'e)* Git şu içerdeki torbayı getir.

(Gül yıldırım gibi içeriye koşar ve torbayı kapıp getirirken)

MUSTAFA *(Dışardan)* Torba!.. Torbaaa!.. Ayakkabı!.. Ceket!..

KADİR *(Kapıyı içeriye girmesini önleyecek şekilde yarım açarak)* Pallama! Getiriyor. *(Gül'ün getirdiği torbayı alıp araladığı kapıdan uzatır. Kapıyı hemen kapatarak derin bir "oh" çeker)* Gittiler değil mi?

GÜL Gittiler.

KADİR Vallahi inanasım gelmiyor. Sıyırdık bu işten. Öyle değil mi?

GÜL Hayır, sıyıramadık daha. İçerdekileri unuttun.

KADİR Evet. Ama onlara da aynı numarayı çekelim. Halit Bey'in kartvizitini bul bana.

GÜL *(Aranır)* Burada olacaktı. Hay Allah!

KADİR Çabuk bul! Nerdeyse gelir Ahmet Bey. Çabuk. Bulamıyorsun. Bulamıyorsun! Bulamayacaksın!

GÜL Yok işte! Ne yapayım?

KADİR En iyisi kendisinden isteyelim.

GÜL Olur mu?

KADİR Bal gibi olur. Nasıl olurmuş, gör de bak. *(Sessizce salona girer. Yavaşça yavaşlarına yanaşır)* Var mı bir gelişme?

HALİT *(Aynı kısık ses tonuyla)* Polislerle konuşuyorlar.

TAHSİN Hayret! Polisler o şüpheli kişilere para veriyorlar.

HALİT Hayret edilecek ne var? Bozdukları paranın üstünü veriyorlar.

KADİR Kartvizitinizi kaybetmişiz Halit Bey.

HALİT *(Ceketinin cebinden el yordamıyla alır, uzatır)* Polisler de tamam. Artık bu memleketin geleceğine olan güvenim tamdır. *(Kadir, sekreter odasına geçip telefonla sessizce konuşurken)* Yargı, güvenlik, sağlık, Başbakanlık, hatta Meclis. Artık inanıyorum ki, sistem oturuyor. Yeni dünya düzeni ülkemizde de oluşuyor.

(Kadir, Gül'e işaretle telefon çaldığında Halit'i çağırmasını söyler. Kendisi içeriye geçer. O da izler. Endişelenir. Birden dışarıda silahlar patlamaya başlar. Halit ve Tahsin yere tam siper yatarlar. Kadir izlemeyi sürdürür. Kadir'in yüzünden bizzatınların uzaklaştığı, canlıca bir taksit gürültüsünden

sonra anlaşılır. Sessizlik. Telefon çalar. Gül açar)

GÜL Bir dakika. *(Salona gelir)* Sizi işyerinizden anıyorlar Halit Bey.

KADİR *(Eğilerek gitmekte olan Halit'e normal bir sesle)* Tehlike geçti. Ayakta yürüebilirsiniz.

HALİT *(Ahizeyi alır)* Alo... Benim... Ne oldu? Neee? İtfaiyeye haber ver! Adresi tam yazdır! Ben oraya gidiyorum şimdi! Çok para vereceğimi söyle itfaiyecilere. Aman ha unutma. Çok para! *(Kapatır)* Bizim evde yangın çıkmış.

KADİR Geçmiş olsun.

HALİT *(Bir an durur, gülümser)* İyi numara.

KADİR Bir an evvel gitseniz Halit Bey.

HALİT Telaşlanma gideceğim. Hatta Tahsin'i de götüreceğim. Ama önce bizim eve bir telefon edeyim.

KADİR Etmeyin. Geç kalmayın.

HALİT İş iyi götürdün başından beri. Ama şunu unutma boya yaparken anlamıştım gerçeği. Aptal sanma beni!

KADİR Estağfurullah!

HALİT Rica ederim Kadir Usta.

KADİR Ama...

HALİT Bırak şimdi bunları. Gerçekten çok sevdim seni. Zaten hayatımı da sana borçluyum. Ayrıca sevdim. Kaybettiğin telefon numaramı yeniden benden alman ise her türlü takdirin üstünde bir davranıştır. İşte yeni insanın en güzel örneklerinden biri! Bana bir de makbuz borcun var biliyorsun. Tahsin ona takmış. Yüzüp yüzüp kuyruğuna gelmişken enselenmeni istemem. İmzala da ver yanında. Tahsin Beey! *(Tahsin gelir. Halit, Kadir'i kendisine çekip içtenlikle öper iki yanağından)* Devam et! Mutlaka başaracaksın. Tahsin biz artık gidelim. Yönetim Kurulu toplantısının gündemini hazırlamışlar. Herhalde personel müdürü olacaksın! *(Kadir'in imzalatıp uzattığı makbuzu alırken)* Ne gerek vardı Ahmet Bey?

Haydi hoşça kal. (Gül'e seslenir) Yolcu etmeyecek misin bizi kızım?

(Gül de gelir. Halit ve Tahsin çıkarlar. Kadir kapıyı kapatır. Büyük bir "oh" çeker. Karısına sarılır. Mutlulukla ama büyük bir yorgunlukla koltuğa doğru gidip sanki düşerler)

GÜL Pek yangına gibi gitmedi Halit Bey.

KADİR Karıştırma. Ne demişler iyilik yap denize at.

GÜL Dur! Yeri değil.

KADİR Tamam tamam. (Kapının zili çalınır. Kesik kesik sürer. Kalkarlar. Saçlarını başlarını toparlayıp üstlerine başlarına çeki düzen verirler) Gene de, baktıktan sonra aç.

GÜL (Bakar) Buraya ilk geldiğimide "Bu salak beceremez," diyen adam.

KADİR Bir de ben bakayım. (Bakar. Güleç bir yüzle açar kapıyı) Buyurun Doktor Bey.

AHMET (İçeriye girer) Oooooo!.. Oooo!.. (Salonu, sekreter odasını, muayene odasını sırayla dolaşır) Oooo! Eline sağlık usta... Gerçekten de Turgut'un övdüğü kadar varmışsın. Seni kutluyorum.

KADİR Teşekkür ederim Doktor Bey.

AHMET Asıl ben teşekkür ederim. Eşine de teşekkür ediyorum.

GÜL Görevimiz efendim.

AHMET Turgut gelmedi mi?

KADİR Geldi. Kalan parayı da verdi. Makbuzu imzalayıp verdim kendisine. Sonra bir telefon geldi. Aceleyle çıktı gitti. İşte anahtarlarınız da burada.

AHMET Teşekkür ederim. Sizden çok memnun kaldım. Benim evi de boyar mısınız bugünlerde?

KADİR Taşınma işimiz bitince neden olmasın?

AHMET Ben sizden haber bekleyeceğim öyleyse.

KADİR (Malzemesini yüklenirken) Bir kutu boyanız arttı. Bir kutu da yağlıboya. İzin verirseniz boyaları yeni tuttumuz evde kullanacağız.

AHMET Alın alın... Ha, siz ev arıyordunuz!

KADİR Tuttuk.

AHMET Kim açıkta kalmış? Gereksiz yere telaşlandın.

GÜL Ama çok zor oldu Doktor Bey.

KADİR Bize izin verirseniz gecikmeyelim Doktor Bey.

AHMET İzin sizin. Her şey için teşekkür ediyorum.

KADİR Hoşça kalın Doktor Bey.

GÜL Hoşça kalın.

AHMET Güle güle! Ellerinize sağlık. Haber bekliyorum Rıdvan usta!

KADİR (Sesi dışardan) Kadir!.. Kadir!..

AHMET Hay Allah gene yanıldım! Sağ ol Kadir Usta! (Arkalarından kapıyı kapatır. Mutlulukla bakar çevreye. Otlukça memnundur. Telefon çalar. Ahizeyi kaldırır) Alo!.. Neredesin yahu? Çok güzel olmuş. Beğenmez olur muyum? Ne? Anlamadım! Yangın mı? Eeee!.. Eveee!.. Yani sonuçta ne oldu Turgut? Öyleyse neden üzülüyorsunuz? Eveee!.. Vallahi evinde yangın çıkmadığı için üzülen bir adama ilk kez rastlıyorum. İşlettiler mi? İşletilmeye dayanamıyor musun? Biz toplum olarak işletiliyoruz yahu! Geçen gün hükümet sözcüsü çıktı televizyona, "Kesinlikle zam yok!" dedi. Üç güne kalmadı arka arkaya patladı zamlar. Buna üzülünür. Çünkü olumsuz bir sonuç var ortada. Tersine, "Zam yapacağız!" deyip de yapmasalardı, "Bizi işlettiler," diye üzülecek miydik? Çünkü bu olumlu bir şaka. Tıpkı seninki gibi! Ye iç de dua et birader. Neyse. Anlatacağım çok şey var. Hadi çabuk gel de yemeğe götüreyim seni (Artık sesi duyulmaz olmuştur. Konuşma sürerken perde yavaş yavaş kapanır)

SON

Birinci Yazım: 1 Ağustos 1996, İstanbul.

İkinci Yazım: 10 Şubat 1997, İstanbul.

Oyunları yurt dışında birçok yerde sahnelenmekte olan
Tuncer Cücenoglu'nun
bu oyunu, ustaca kurgulanmış
bir 'dolantı komedisi'.

Rostov-Maksim Gorki Dram Tiyatrosu'nda
on yıldır sahnelenmekte olan

Boyacı,

toplumumuzun çeşitli kesimlerinden
seçilmiş kişiler aracılığıyla,
ülkemizin sosyal yapısını, düşünce farklılıklarını
eğlenceli bir atmosferde sergilerken,
seyircinin merak duygusunu
sürdürmesini de başarıyor.

ISBN 978975810613-3

9 789758 106134